

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 :
นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่

2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลกลุ่มจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษาในเขต ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัดในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติ ระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูล ตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด : ดำเนินการจัดทำ รายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุน การดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่กลุ่มจังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับกลุ่มจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และ สำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์) ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดทั้ง 3 ประเด็น ยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตาม ประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 2 ที่ได้ยกร่างห่วงโซ่มูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติ ทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว โดยปัจจุบันอยู่ระหว่าง ดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการ สถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบ Logistic เชื่อมโยงในภูมิภาค และประเทศใน อาเซียน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การพัฒนา ระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 61 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 26 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้อง พัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 35 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานกลุ่มจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด	18
2.4 ผลกระทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	19
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	43
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	56
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ในปัจจุบัน	75
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	76
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ค : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	19
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	75

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประจำปี พ.ศ. 2554 เปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2553	7
ตารางที่ 2 : ข้อมูลข้าวหอมมะลิ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประจำปี พ.ศ. 2555	8
ตารางที่ 3 : ข้อมูลมันสำปะหลัง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประจำปี พ.ศ. 2555	8
ตารางที่ 4 : ข้อมูลอ้อยโรงงาน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประจำปี พ.ศ. 2557	9
ตารางที่ 5 : ข้อมูลการเลี้ยงโคเนื้อของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2554	9
ตารางที่ 6 : ข้อมูลผลิตภัณฑ์ใหม่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2554	10
ตารางที่ 7 : การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2555	10
ตารางที่ 8 : ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัดที่ได้รับดวงตรานกยูงพระราชทาน (พฤษภาคม พ.ศ. 2552)	11
ตารางที่ 9 : แหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พ.ศ. 2553	12
ตารางที่ 10 : ข้อมูลการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2554	13
ตารางที่ 11 : จำนวนประชากรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2555	13
ตารางที่ 12 : ข้อมูลรายได้ของประชากรเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2553 - 2554	14
ตารางที่ 13 : ชั้นความเหมาะสมของดินในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พ.ศ. 2552	15
ตารางที่ 14 : การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ ที่ดินประเภทต่างๆ ในกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2552 เปรียบเทียบกับ ปี พ.ศ. 2543	16
ตารางที่ 15 : พื้นที่ป่าไม้ประเภทต่างๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2553	17
ตารางที่ 16 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 17 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 18 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 19 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”	27
ตารางที่ 21 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	43
ตารางที่ 22 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม”	45
ตารางที่ 23 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	56
ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก”	58
ตารางที่ 25 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก”	70
ตารางที่ 26 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก”	70
ตารางที่ 27 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	77

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ์ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สสำรวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิต อาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	<p>เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้ความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป</p>
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	<p>เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร</p>
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	<p>เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่</p>
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	<p>การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
<p>ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)</p>	<p>ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ</p>
<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)</p>	<p>ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นพนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย</p>

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพและได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ ระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติ และข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ที่ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดฉบับนี้ขึ้น เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญ และจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับกลุ่มจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของกลุ่มจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา
กลุ่มจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic
Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์
ที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา
และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับ
กลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น
และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์
ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการ
สถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัด
อัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะ
แนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ
ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ สถิติทางการในผังสถิติทางการ
บางรายการอาจจะยังไม่มีผลิตหรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณา
เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนา
ในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ มีพื้นที่ประมาณ 52,389.89 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 32,743,674 ไร่ พื้นที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ราบสูงโคราช และมีสภาพอากาศแบบสวันนา (Tropical Savanna Climate) ตามการจำแนกเขตภูมิอากาศแบบ Koppen ซึ่งจะมีอากาศร้อนอุณหภูมิสูงตลอดปี โดยมีฤดูฝนสลับกับฤดูแล้งอย่างเด่นชัด โดยฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม และฤดูแล้งเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนเมษายน

จากการรวบรวมข้อมูลของกรมพัฒนาที่ดิน พบว่าพื้นที่ทั้ง 4 จังหวัดมีพื้นที่รวมกันทั้งหมด 52,389.89 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 32,743,674 ไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30.83 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและคิดเป็นพื้นที่ร้อยละ 7.70 ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยจังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ บุรีรัมย์และสุรินทร์ ตามลำดับ

พื้นที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ราบสูงโคราช หินที่รองรับส่วนใหญ่ประกอบด้วยหินแข็ง (หินชุดโคราช) ประกอบด้วยลักษณะโครงสร้างแบบรูปประทุนคว่ำและรูปประทุนหงาย มีรอยแตก รอยแยกและรอยคดโค้งทั่วไป รวมทั้งโคมเกลียว มีการแทรกดันของเกลียวหินกระจายอยู่ทั่วไป ทำให้เกิดดินเค็มและน้ำเค็ม ลักษณะดินเป็นดินที่มีศักยภาพปานกลางถึงต่ำ สำหรับการเกษตร ดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวจะอยู่ใกล้ลุ่มน้ำ และพื้นที่น้ำขังในฤดูฝน

2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจประเทศไทยปี พ.ศ. 2554 จากหนังสือผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ พ.ศ.2554 ของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่จัดทำขึ้นตามวิธีแบบบนลงล่าง (Top down approach) พบว่า ขยายตัวเพียงร้อยละ 0.3 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 7.3 ในปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลกระทบจากมหาอุทกภัยช่วงปลายปีที่เกิดในเขตอุตสาหกรรม การผลิตที่สำคัญของประเทศ ประกอบกับผลกระทบภัยพิบัติจากแผ่นดินไหวในประเทศญี่ปุ่นเดือนมีนาคม มีผลต่อห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) ของไทยในช่วงไตรมาสที่ 2 แม้ว่าจะเริ่มปรับตัวดีขึ้นในไตรมาสที่ 3

¹ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ของปีดังกล่าว โดยนอกภาคการเกษตรที่มีสัดส่วนร้อยละ 88.6 ของ GDP หดตัวลงร้อยละ 0.3 เป็นผลมาจากสาขาอุตสาหกรรมหดตัวลงร้อยละ 4.8 จากที่ขยายตัวร้อยละ 11.4 ในปีที่แล้ว เป็นผลกระทบจากมหาอุทกภัยโดยตรงทำให้นิคมอุตสาหกรรม 7 แห่ง ต้องหยุดดำเนินการ สาขาการผลิต อื่นๆ ที่การผลิตลดลง ประกอบด้วย สาขาเหมืองแร่ สาขาก่อสร้าง และสาขาการค้า ในขณะที่ ภาคบริการส่วนใหญ่ขยายตัวลดลง เช่น สาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาการขนส่งฯ และสาขา บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ ขยายตัวร้อยละ 8.8, 2.4 และ 3.9 ตามลำดับ แต่ภาคเกษตรมีแนวโน้ม เติบโตขึ้นร้อยละ 5.8 ดีขึ้นจากที่หดตัวร้อยละ 0.8 ในปีที่แล้ว โดยที่พืชผลหลายชนิดมีผลผลิตสูงขึ้น จากปริมาณน้ำฝนที่มากขึ้น เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ด้านอุปสงค์ ภายในประเทศขยายตัวชะลอลงจากผลกระทบของมหาอุทกภัย ภาวะเงินเฟ้อ ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ทรง ตัวในระดับสูง และรายได้เกษตรกรที่ขยายตัวชะลอลง ส่งผลให้การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของ ครครัวเรือนโดยรวมขยายตัวชะลอลงเหลือร้อยละ 1.5 การสะสมทุนถาวรเบื้องต้นขยายตัวชะลอลงเหลือ ร้อยละ 4.5 เทียบกับร้อยละ 11.6 ในปีที่แล้ว โดยการลงทุนภาครัฐหดตัวร้อยละ 8.6 ส่วนการลงทุน ภาคเอกชนขยายตัวชะลอลงร้อยละ 9.0 สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาลขยายตัวชะลอ ลงเหลือร้อยละ 3.9 ส่วนภาคต่างประเทศขยายตัวชะลอลง โดยการส่งออกสินค้าและบริการขยายตัว ร้อยละ 9.2 ขณะที่การนำเข้าสินค้าและบริการขยายตัวร้อยละ 12.4

ภาวะเศรษฐกิจระดับภูมิภาค สภากรรมการผลิตโดยรวมที่หดตัว สาเหตุหลัก มาจากการหดตัวของการผลิตนอกภาคการเกษตร เมื่อแยกพิจารณาภาวะเศรษฐกิจเป็นรายภาค พบว่า ในปี พ.ศ. 2554 ภาคตะวันออกและภาคกลางมีภาวะการผลิตหดตัวร้อยละ 4.6 และ 5.3 ตามลำดับ เป็นผลมาจากการผลิตสาขาอุตสาหกรรมที่หดตัว ส่วนภาคใต้และเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลชะลอตัวลง เหลือร้อยละ 1.6 และ 0.7 ตามลำดับ ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคตะวันตก ขยายตัวร้อยละ 5.9, 4.7 และ 2.7 ตามลำดับ ดังนี้

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(GPP) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (GPP) ประจำปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่ารวม 369,399 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่ารวม 343,679 ล้านบาท เท่ากับ 55,720 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.76 เมื่อเทียบกับมูลค่ารวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีมูลค่ารวม 1,114,945 ล้านบาท แล้วคิดเป็นร้อยละ 33.13 และหากเทียบกับมูลค่ารวมของประเทศที่มีมูลค่ารวม 11,120,518 ล้านบาท แล้วคิดเป็นร้อยละ 3.32 ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จัดเป็นลำดับที่ 8 จาก 18 กลุ่มจังหวัด (เรียงจากมากไปน้อย)

- นครราชสีมา ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด GPP จำนวน 202,014 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่าฯ 186,785 ล้านบาท เท่ากับ 15,229 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.15 (มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเพิ่มสูงสุดในกลุ่มจังหวัดฯ) จัดเป็นลำดับที่ 1 ของกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ลำดับที่ 1 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และลำดับที่ 10 ของประเทศ ตามลำดับ (เรียงจากมากไปน้อย) เนื่องจากการเป็นศูนย์กลางหลักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีอัตราเพิ่มขึ้นเกือบทุกสาขา โดยเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม สาขา ที่มีอัตราลดลง ได้แก่ สาขาการขายส่งขายปลีกและการซ่อมแซม และสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม

- **ชัยภูมิ** ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด GPP จำนวน 46,899 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 43,227 ล้านบาท เท่ากับ 3,672 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.49 จัดทำเป็นลำดับสุดท้ายของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และลำดับที่ 8 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เรียงจากมากไปน้อย) โดยเกือบทุกสาขามีอัตราเพิ่มขึ้น ยกเว้น สาขา โรงแรมและภัตตาคาร สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม และสาขาลูกจ้าง ในครัวเรือนส่วนบุคคล

- **บุรีรัมย์** ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด GPP จำนวน 65,976 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 61,539 ล้านบาท เท่ากับ 4,437 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.21 จัดทำเป็นลำดับที่ 2 ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และลำดับที่ 5 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากมีฐานเศรษฐกิจหลักในสาขาเกษตรกรรมและการค้า การบริการ ภายในจังหวัด โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นเกือบทุกสาขา ยกเว้น สาขาการขนส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมฯ และสาขาตัวกลางทางการเงินที่ลดลง

- **สุรินทร์** ในปี พ.ศ.2554 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด GPP จำนวน 54,511 ล้านบาทเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 52,128 ล้านบาท เท่ากับ 2,383 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.57 จัดทำเป็นลำดับที่ 7 ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และลำดับที่ 8 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเพิ่มขึ้นเกือบทุกสาขา ยกเว้น สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน สาขาก่อสร้างและสาขาการขนส่ง การขายปลีกและการซ่อมแซมที่ลดลง

ตารางที่ 1 : ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประจำปี พ.ศ. 2554 เปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2553

ที่	จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวม (ล้านบาท)		เพิ่มขึ้น		% เทียบกับ กลุ่มจังหวัด	% เทียบกับ ประเทศ
		ปี 2553	ปี 2554	ล้านบาท	ร้อยละ		
1	นครราชสีมา	186,785	202,014	15,229	8.15	54.69	1.82
2	ชัยภูมิ	43,227	46,899	3,672	8.49	12.70	0.42
3	บุรีรัมย์	61,539	65,976	4,437	7.21	17.86	0.59
4	สุรินทร์	52,128	54,511	2,383	4.57	14.76	0.49
5	กลุ่มจังหวัด ฯ	343,679	369,399	55,720	17.76	100	3.32
6	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1,059,197	1,114,945	55,740	5.26	33.13	10.03
7	ประเทศไทย	10,104,821	11,120,518	1,015,697	10.05	3.32	100

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 5)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

2.2.2.1 การเพาะปลูก

พืชที่ปลูกมากและกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดฯ จำนวน 2 ชนิด คือ ข้าวหอมมะลิ และมันสำปะหลัง

- ข้าวหอมมะลิ กลุ่มจังหวัดฯ มีพื้นที่เพาะปลูกรวม 6,771,759 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 31.63 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งประเทศ ที่มีพื้นที่รวม 21,409,552 ไร่ โดยจังหวัดสุรินทร์ มีพื้นที่เพาะปลูก ผลผลิต และมูลค่าสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คือ มีพื้นที่เพาะปลูก 2,494,647 ไร่ (ร้อยละ 11.65) ผลผลิต 2,226,282 ตัน (ร้อยละ 12.24) และมูลค่าผลผลิต 34,297.22 ล้านบาท (ร้อยละ 40.62) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : ข้อมูลข้าวหอมมะลิ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประจำปี พ.ศ. 2555

รายการ	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์	กลุ่มจังหวัดฯ	ประเทศ
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	2,414,444	499,838	1,362,830	2,494,647	6,771,759	21,409,552
ผลผลิต (ตัน)	673,624	160,965	482,132	909,561	2,226,282	7,431,110
มูลค่า (ล้านบาท)	10,476.23	2,328.98	7,560.88	13,931.14	34,297.22	n.a.
จำนวนเกษตรกร ผู้ปลูกข้าว (ราย)	164,281	74,470	186,284	200,823	625,858	n.a.

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 5 (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 8)

หมายเหตุ : (n.a.) หมายถึง มีข้อมูลจำนวนเล็กน้อย (negligible amount)

- มันสำปะหลัง กลุ่มจังหวัดฯ มีพื้นที่เพาะปลูกรวม 2,397,725 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 32 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งประเทศ ที่มีพื้นที่รวม 7,493,887 ไร่ โดยจังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่เพาะปลูก ผลผลิต และมูลค่าผลผลิตมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คือ พื้นที่ 1,765,777 ไร่ (ร้อยละ 23.56) ผลผลิต 5,747,450 ตัน (ร้อยละ 23.13) และมูลค่าผลผลิต 12,529.44 ล้านบาท (ร้อยละ 77.84) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : ข้อมูลมันสำปะหลัง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประจำปี พ.ศ. 2555

รายการ	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์	กลุ่มจังหวัดฯ	ประเทศ
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	1,765,777	367,545	206,251	58,152	2,397,725	7,493,889
ผลผลิต (ตัน)	5,747,450	1,206,729	730,010	185,608	7,869,797	24,847,806
มูลค่า (ล้านบาท)	12,529.44	2,534.13	810.31	222.73	16,096.61	n.a.
เกษตรกร (ราย)	73,000	36,897	2,400	12,684	124,981	n.a.

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 5 (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 9)

หมายเหตุ : (n.a.) หมายถึง มีข้อมูลจำนวนเล็กน้อย (negligible amount)

- อ้อยโรงงาน กลุ่มจังหวัดฯ มีพื้นที่เพาะปลูกรวม 1,522,932 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.19 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งประเทศ ที่มีพื้นที่รวม 8,372,916 ไร่ โดยจังหวัด นครราชสีมา มีพื้นที่เพาะปลูก ผลผลิต และมูลค่าผลผลิตมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คือ พื้นที่ 658,633 ไร่ (ร้อยละ 43.25) ผลผลิต 7,040,709 ตัน (ร้อยละ 42.00) และมูลค่าผลผลิต 7,089 ล้านบาท (ร้อยละ 41.99) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 : ข้อมูลอ้อยโรงงาน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประจำปี พ.ศ. 2557

รายการ	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์	กลุ่มจังหวัดฯ	ประเทศ
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	658,633	434,130	211,168	212,100	1,522,932	8,372,916
ผลผลิต (ตัน)	7,040,709	4,843,340	2,416,988	2,307,283	16,763,976	102,979,233
มูลค่า (ล้านบาท)	7,089	4,877	2,433	2,323	16,881	103,700

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 9)

2.2.2.2 การปศุสัตว์

ในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดฯ มีการเลี้ยงโคเนื้อ รวม 1,071,784 ตัว คิดเป็นร้อยละ 16.28 ของประเทศไทยที่เลี้ยงอยู่ จำนวน 6,583,106 ตัว โดยจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ ที่เลี้ยงมากที่สุด คือ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 388,108 ตัว รองลงมาได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 282,856 ตัว จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 237,964 ตัว และน้อยที่สุด คือ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 162,856 ตัว รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 : ข้อมูลการเลี้ยงโคเนื้อของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2554

รายการ	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์	กลุ่มจังหวัดฯ	ประเทศ
จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง (ตัว)	388,108	162,856	237,964	282,856	1,071,784	6,583,106
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	49,004	19,762	45,611	60,342	174,719	1,065,072
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	10,498	15,343	10,323	10,877	11,760.25	14,927
ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	142	155	149	138	146	148

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัด, ปศุสัตว์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด และ website สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. 2554 (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 9)

การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดฯ มีพื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม จำนวน 19,959 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.72 ของประเทศ ซึ่งมีพื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมทั้งสิ้น 106,606 ไร่ มีเกษตรกรทั้งสิ้น 40,441 คน คิดเป็นร้อยละ 42.73 ของประเทศ ซึ่งมีเกษตรกรทั้งสิ้น 94,633 คน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 : ข้อมูลผลิตภัณฑ์ใหม่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2554

รายการ	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์	กลุ่มจังหวัด	ประเทศ
พื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม (ไร่)	3,790	4,988	5,431	5,750	19,959	106,606
เกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม (ราย)	4,625	6,426	10,890	18,500	40,441	94,633
ผลผลิตเส้นไหม (ก.ก./ปี)	45,000	64,500	119,790	55,524	284,814	n.a.
ราคาเส้นไหม (บาท/ก.ก.)	1,300 - 1,400	1,300	1,300	1,500 - 1,600	n.a.	n.a.
ผู้ผลิตผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ไหม (ราย)	639	110	133	125	1,007	n.a.

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2554 (อ้างอิงในแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 9)
หมายเหตุ : (n.a.) หมายถึง มีข้อมูลจำนวนเล็กน้อย (negligible amount)

การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหมของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2555 มีมูลค่า 5,481.89 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 452.22 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.99 โดยจังหวัดนครราชสีมา มีมูลค่าสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด คือ 4,204.73 ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดชัยภูมิ 492.22 ล้านบาท จังหวัดสุรินทร์ 463.11 ล้านบาท และที่มีมูลค่าน้อยที่สุด คือ จังหวัดบุรีรัมย์ 321.83 ล้านบาท รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 : การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2555

ข้อมูลพื้นฐาน ประกอบ ตัวชี้วัด	มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหม (ล้านบาท)						เปลี่ยนแปลง (%)	
	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
กลุ่มจังหวัดฯ	3,456.55	3,801	4,351	4,697.17	5,029.67	5,481.89	+7.08	+8.99
นครราชสีมา	2,853.91	3,118	3,535	3,737.55	3,783.71	4,204.73	+1.24	+11.13
ชัยภูมิ	209.22	234	298	393.15	436.24	492.22	+10.96	+12.83
บุรีรัมย์	129.97	149	167	178.89	391.53	321.83	+118.87	-17.80
สุรินทร์	263.45	300	351	387.59	418.19	463.11	+7.89	+10.74

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่มจังหวัด (อ้างอิงในแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 9)

ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัดที่ได้รับดวงตรานกยูงพระราชทาน ในปี พ.ศ. 2552 รวมทั้งสิ้น 8,828 ดวง โดยจังหวัดนครราชสีมา ได้รับดวงตรานกยูงพระราชทานจำนวนมากที่สุดในกลุ่มจังหวัด คือ 5,000 ดวง รองลงมาคือ จังหวัดบุรีรัมย์ 1,375 ดวง จังหวัดสุรินทร์ 1,316 ดวง และจำนวนน้อยที่สุด คือ จังหวัดชัยภูมิ 1,137 ดวง รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 : ผลผลิตภัณฑของกลุ่มจังหวัดที่ได้รับดวงตรานกยูงพระราชทาน (พฤษภาคม พ.ศ. 2552)

จังหวัด	ตรานกยูงพระราชทาน				รวม (ดวง)
	นกยูงสีทอง	นกยูงสีเงิน	นกยูงสีน้ำเงิน	นกยูงสีเขียว	
นครราชสีมา	55	480	4,465	-	5,000
ชัยภูมิ	94	-	1,043	-	1,137
บุรีรัมย์	513	185	677	-	1,375
สุรินทร์	199	77	1,040	-	1,316
รวม	861	742	7,225	-	8,828

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมา (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 10)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

สถานการณ์อุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จากข้อมูลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งมีข้อมูลย้อนหลังไปจนถึงปี พ.ศ. 2542 พบว่า จังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ และมีจำนวนมากเกินครึ่งหนึ่งของโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดฯ และมีแนวโน้มที่จะมีสัดส่วนมากขึ้นเรื่อยๆ แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดฯ เป็นอุตสาหกรรมประเภทที่ต้องการพึ่งพาเมืองในการเลือกทำเลที่ตั้ง เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากมีโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรสนับสนุนที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมใน 3 ช่วงปี ได้แก่ พ.ศ. 2552, 2553 และ 2554 พบว่า ในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2552 - 2553 ทั้ง 4 จังหวัดมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ถึงร้อยละ 17 แต่ในช่วง พ.ศ. 2553 - 2554 กลับมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย (คิดเป็นร้อยละ 3) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดสุรินทร์ มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 9.5 และเมื่อพิจารณาในรายจังหวัดพบว่า จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดชัยภูมิ เป็นจังหวัดที่มีอัตราการเพิ่มของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในระดับสูง

สถานการณ์อุตสาหกรรมรายจังหวัด (ข้อมูล ปี พ.ศ. 2554)

จังหวัดนครราชสีมา มีโรงงานทั้งสิ้น 2,489 โรง มีเงินทุนทั้งสิ้น จำนวน 133,677.32 ล้านบาท กระจายอยู่ทั่วไปในทุกอำเภอ โดยอำเภอเมืองมีโรงงานมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอเมือง ปากช่อง สีคิ้ว สูงเนิน และอำเภอปักธงชัย (คิดเป็นร้อยละ 33.33, 14.27, 7.09, 5.08, 4.81 ตามลำดับ ของจำนวนโรงงานที่ตั้งอยู่ตามอำเภอต่างๆ) เมื่อเทียบกับปี 2549 มีโรงงานเพิ่มขึ้น

จังหวัดชัยภูมิ มีโรงงานทั้งสิ้น 1,665 โรง มีมูลค่าการลงทุน 115,442.83 ล้านบาท อุตสาหกรรมที่สำคัญ คืออุตสาหกรรมสิ่งทอ จังหวัดชัยภูมิมุ่งมั่นที่จะสร้างบทบาทความเป็นผู้นำในการส่งเสริมพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ประกอบการที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจด้านสิ่งทอ ให้มีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบด้านการแข่งขัน เนื่องจากจังหวัดชัยภูมิมีความโดดเด่นด้านการลงทุนภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสิ่งทอ ซึ่งปัจจุบันมีโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดชัยภูมิประมาณ 20 โรงงาน ซึ่งแสดงให้เห็นศักยภาพของจังหวัดชัยภูมิในด้านการประกอบการสิ่งทอ จังหวัดจึงได้ผลักดันให้จังหวัดชัยภูมิเป็นเขตส่งเสริมพิเศษอุตสาหกรรมสิ่งทอ

จังหวัดบุรีรัมย์ มีโรงงานทั้งสิ้น 1,546 โรง มูลค่าผลผลิตของอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ มีมูลค่า 11,990.55 ล้านบาท โรงงานในจังหวัดบุรีรัมย์ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรกรรม มีกระบวนการผลิตที่พึ่งพาเครื่องจักรควบคู่กับการใช้แรงงาน ณ วันสิ้นปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 1,664 โรงงาน จำนวนเงินทุน 5,787 ล้านบาท จำนวนคนงานรวม 12,696 คน ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมการเกษตร โรงงานที่มีมากที่สุดคือ โรงสีข้าว รองลงมา คือ อุตสาหกรรมอโลหะ ได้แก่ โรงงานผลิตภัณฑ์คอนกรีต โรงงานกลึงเชื่อมโลหะทั่วไป

สุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์มีโรงงานทั้งสิ้น 1,159 โรง มูลค่าการลงทุนรวม 141,614.47 ล้านบาท การจ้างงานรวม 9,722 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 ร้อยละ 3.88, 3.85 และ 19.52 ตามลำดับ โดยอุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนสูงสุดคือร้อยละ 64.27 ซึ่งเป็นผลมาจากการลงทุนใหม่ของโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป อันเนื่องมาจากความพร้อมของจังหวัดในด้านสาธารณูปโภคและแรงงานที่มีคุณภาพ ประกอบกับอัตราค่าจ้างแรงงานต่ำ

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ จากลักษณะการจัดหมวดหมู่แหล่งท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สามารถจัดแบ่งสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดได้ 3 ประเภท ได้แก่

2.2.4.1 แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ

2.2.4.2 แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ และศาสนา

2.2.4.3 แหล่งท่องเที่ยวประเภท ศิลปวัฒนธรรม กิจกรรม วิถีชีวิต

แหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ รวมทั้งสิ้น 145 แห่ง ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติจำนวน 36 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์จำนวน 47 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมจำนวน 62 แห่ง รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 : แหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พ.ศ. 2553

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	จำนวนแหล่งท่องเที่ยว (แห่ง)				
	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์	รวม
ธรรมชาติ	11	16	9	3	36
ประวัติศาสตร์	18	11	16	10	47
ศิลปวัฒนธรรม	41	7	15	9	62
รวม	70	34	40	22	145

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2553 (อ้างถึงในแผนพัฒนาฯ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 11)

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนทั้งสิ้น 8,446,274 คน โดยจังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุดในกลุ่มจังหวัด คือ 5,771,424 คน รองลงมาคือ จังหวัดบุรีรัมย์ 936,225 คน จังหวัดสุรินทร์ 892,860 คน และจำนวนน้อยที่สุด คือ จังหวัดชัยภูมิ 845,765 คน ด้านรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่าเท่ากับ 14,363.14 ล้านบาท โดยจังหวัดนครราชสีมา มีรายได้จากการท่องเที่ยวมากที่สุดในกลุ่มจังหวัด คือ 10,744.70 ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดสุรินทร์ 1,580.06 ล้านบาท จังหวัดบุรีรัมย์ 1,148.28 ล้านบาท และรายได้น้อยที่สุด คือ จังหวัดชัยภูมิ 890.10 ล้านบาท รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 : ข้อมูลการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2554

รายการ	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์	รวม
นักท่องเที่ยว (คน)	5,771,424	845,765	936,225	892,860	8,446,274
รายได้ (ล้านบาท)	10,744.70	890.10	1,148.28	1,580.06	14,363.14
แหล่งท่องเที่ยว (แห่ง)	70	34	19	22	145
โรงแรม/ที่พัก (แห่ง)	276	52	82	34	444
ห้องพัก (ห้อง)	9,101	1,500	1,700	2,077	14,378

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2554 (อ้างอิงในแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 11)

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

จากข้อมูลของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี พ.ศ. 2555 ปรากฏว่ากลุ่มจังหวัด “นครชัยบุรินทร์” มีประชากรจำนวน 6,677,218 คน ประกอบด้วยเพศชาย 3,324,760 คน เพศหญิง 3,362,458 คน คิดเป็นร้อยละ 10.36 จากจำนวนประชากรทั้งประเทศ 64,456,695 คน

ตารางที่ 11 : จำนวนประชากรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2555

จังหวัด	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ ของ ประชากรทั้ง ประเทศ	ความหนาแน่น ของประชากร (คน/ตร.กม.)
	ชาย	หญิง	รวม		
นครราชสีมา	1,286,164	1,315,003	2,601,167	4.04	125
ชัยภูมิ	563,323	569,711	1,133,034	1.76	90
บุรีรัมย์	781,850	784,890	1,566,740	2.42	154
สุรินทร์	693,423	692,854	1,386,277	2.15	156
รวมทั้งกลุ่มฯ	3,324,760	3,362,458	6,677,218	10.36	127
ประเทศ	31,700,727	32,755,968	64,456,695	100.00	

ที่มา : สำนักทะเบียนกรมการปกครอง พ.ศ.2555 (อ้างอิงในแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 3)

รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อประชากรต่อปี (GPP per capita) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประจำปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่า 51,721 บาทต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 48,304 บาทต่อคนต่อปี เท่ากับ 3,417 บาทต่อคนต่อปี คิดเป็นร้อยละ 7.07 จัดเป็นลำดับที่ 14 จาก 18 กลุ่มจังหวัด (เรียงจากมากไปน้อย) แบ่งเป็นรายจังหวัด ดังนี้

นครราชสีมา ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่า 71,405 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 66,252 บาท เท่ากับ 5,153 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.78 จัดเป็นลำดับที่ 1 ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และจัดเป็นลำดับที่ 2 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากจังหวัดขอนแก่น และจัดเป็นลำดับที่ 31 ของประเทศ

ชัยภูมิ ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่า 39,049 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 36,077 บาท เท่ากับ 2,972 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.24 จัดเป็นลำดับที่ 3 ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และจัดเป็นลำดับที่ 13 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บุรีรัมย์ ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่า 39,761 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 37,262 บาท เท่ากับ 2,499 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.71 จัดเป็นลำดับที่ 2 ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และจัดเป็นลำดับที่ 11 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สุรินทร์ ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่า 37,525 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 36,052 บาท เท่ากับ 1,473 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.09 จัดเป็นลำดับสุดท้ายของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และจัดเป็นลำดับที่ 14 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 12 : ข้อมูลรายได้ของประชากรเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2553 - 2554

ที่	จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	รายได้ประชากร/หัว/ปี (บาท)		อัตราการเปลี่ยนแปลง		% เทียบกับกลุ่มจังหวัด	% เทียบกับประเทศ
		ปี 2553	ปี 2554	บาท	ร้อยละ		
1	นครราชสีมา	66,252	71,405	+5,153	+7.78	138.06	48.63
2	ชัยภูมิ	36,077	39,049	+2,972	+8.24	75.50	26.59
3	บุรีรัมย์	37,262	39,761	+2,499	+6.71	76.88	27.08
4	สุรินทร์	36,052	37,525	+1,473	+4.09	72.55	25.55
5	กลุ่มจังหวัด ๖	48,304	51,721	+3,417	+7.07	100.00	35.22
6	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	44,246	47,041	+2,795	+6.32	90.95	32.03
7	ประเทศไทย	133,312	146,844	+13,532	+10.15	283.92	100

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนาฯ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 7)

2.2.5.2 การศึกษา

ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) มีจำนวนโรงเรียนรวม 3,983 โรงเรียน จำนวนครู 50,591 คน และจำนวนนักเรียน 1,140,355 คน และมีโรงเรียนอาชีวศึกษาจำนวน 30 แห่ง และระดับอุดมศึกษา 18 แห่ง

2.2.5.3 สาธารณสุข

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) มีจำนวนสถานพยาบาลทั้งสิ้น 2,011 แห่ง จำแนกเป็นโรงพยาบาลของรัฐบาล 86 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 16 แห่ง สถานีอนามัย 945 แห่ง คลินิกรวมทุกประเภท 964 แห่ง ด้านบุคลากรทางการแพทย์ มีแพทย์จำนวน 968 คน ทันตแพทย์ 261 คน พยาบาล 6,094 คน และผู้ช่วยพยาบาล 216 คน

สำหรับแหล่งนันทนาการและพักผ่อนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 28 แห่ง ซึ่งกระจายอยู่ในหลายๆ พื้นที่ โดยจังหวัดสุรินทร์มีจำนวน 3 แห่ง จังหวัดนครราชสีมาจำนวน 13 แห่ง จังหวัดบุรีรัมย์จำนวน 6 แห่ง และจังหวัดชัยภูมิจำนวน 6 แห่ง

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรดิน

ความเหมาะสมของที่ดินเพื่อการปลูกพืชเศรษฐกิจ ชั้นความเหมาะสมของที่ดินเพื่อการปลูกพืชเศรษฐกิจ 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ ข้าว พืชไร่ และไม้ผลไม้ยืนต้น สรุปได้ว่ามีชั้นความเหมาะสมของดินเพื่อการปลูกพืชเศรษฐกิจทั้ง 3 กลุ่มในเกณฑ์เหมาะสมปานกลางถึงเหมาะสมดีมาก (ตามเกณฑ์การประเมินที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน และองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United Nations : FAO) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 : ชั้นความเหมาะสมของดินพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พ.ศ. 2552

ชั้นความเหมาะสมระดับปานกลาง - ดีมาก	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ
การปลูกข้าว	20,413.49	39.47
การปลูกพืชไร่	11,191.99	21.64
การปลูกไม้ผล - ไม้ยืนต้น	11,874.68	22.96
รวมพื้นที่	43,480.16	84.07

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน (อ้างอิงในแผนพัฒนาภาคกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 14)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) ในช่วงปี พ.ศ. 2543 - 2552 การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินของกลุ่มจังหวัดเปลี่ยนแปลงไปมาก กล่าวคือ พื้นที่เกษตรกรรมมีจำนวนลดน้อยลง จาก 23,330,885.06 ไร่ ในปี พ.ศ. 2543 เหลือเพียง 21,263,897.42 ไร่ ในปี พ.ศ. 2551 ลดลงร้อยละ 8.86 เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพ จากเกษตรกรรมมาเป็นอุตสาหกรรม โดยพื้นที่อุตสาหกรรมมีขนาดเพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 81.90 คิดเป็นพื้นที่ 62,010.47 ไร่ ในปี พ.ศ. 2551 จากเดิมที่มีพื้นที่ 34,091.27 ไร่ ในปี พ.ศ. 2543 และยังเปลี่ยนมาเป็นพื้นที่ชุมชนซึ่งมีขนาดเพิ่มขึ้นจาก 1,390,076.62 ไร่ ในปี พ.ศ. 2543 เป็น 1,845,303.69 ไร่ ในปี พ.ศ. 2551 คิดเป็นร้อยละ 32.75 สำหรับพื้นที่ป่าไม้ที่มีขนาดเพิ่มขึ้นจาก 7,242,852.38 ไร่ ในปี พ.ศ. 2543 เป็น 8,074,347.89 ไร่ ในปี พ.ศ. 2551 มีการปลูกพืชจำพวก ป่ายูคาลิปตัส ป่าไผ่ ป่าสัก เป็นบริเวณกว้าง จึงทำให้มีขนาดพื้นที่ป่าไม้เพิ่มสูงขึ้น

ตารางที่ 14 : การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ ที่ดินประเภทต่างๆ ในกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2552
เปรียบเทียบกับ ปี พ.ศ. 2543

ประเภท	พื้นที่ (ไร่)		การเปลี่ยนแปลง (ไร่)	ร้อยละ การเปลี่ยนแปลง
	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2543		
พื้นที่เกษตรกรรม	21,263,897.42	23,330,885.06	-2,066,987.64	-8.86
นาข้าวใน-นอกชลประทาน	14,151,448.00	15,703,480.58	-1,552,032.58	-9.88
พืชสวน	610,069.46	594,718.90	+15,350.56	+2.58
พืชไร่	6,436,257.12	7,015,127.09	-578,869.97	-8.25
ปศุสัตว์	66122.84	17,558.49	+48,564.35	+275.59
พื้นที่ประมง	23,091.39	2,711.13	+20,380.26	+751.73
พื้นที่ป่าไม้	8,074,347.89	7,242,852.38	+831,495.51	+11.48
พื้นที่แหล่งน้ำ	809,626.46	455,154.71	+354,471.75	+77.88
น้ำธรรมชาติ	373,865.20	100,305.60	+273,559.60	+272.73
น้ำที่สร้างขึ้น	435,761.26	354,849.11	+80,912.15	+22.80
พื้นที่ชุมชน	1,845,303.69	1,390,076.62	+455,227.07	+32.75
ตัวเมืองและย่านการค้า	1,591,885.15	1,263,306.16	+328,578.99	+26.01
นันทนาการ	55,228.95	31,523.08	+20,705.87	+65.68
สถานที่ราชการและสถาบัน	201,189.59	95,274.38	+105,942.21	+111.23
พื้นที่อุตสาหกรรม	62,010.47	34,091.27	+27,919.20	+81.90
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	665,396.76	287,902.91	377,493.85	131.12
อื่นๆ	621,170.61	222,682.92	398,487.69	178.95
พื้นที่ว่าง	44,226.15	65,219.99	-20,993.84	-32.19
รวม	32,743,674.08	32,743,674.08		

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน (อ้างอิงในแผนพัฒนาฯกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 14)

2.2.6.2 ทรัพยากรน้ำ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำหลัก 3 ลุ่มน้ำ ได้แก่ ลุ่มน้ำชี ลุ่มน้ำมูล และลุ่มน้ำป่าสัก

- **ลุ่มน้ำชี** มีพื้นที่รับน้ำ 49,477 ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น 20 ลุ่มน้ำสาขาพื้นที่โครงการที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชี ได้แก่ พื้นที่เกือบทั้งหมดของจังหวัดชัยภูมิและพื้นที่บางส่วนของจังหวัดนครราชสีมา รวมคิดเป็นร้อยละ 25.8 ของพื้นที่ลุ่มน้ำชีทั้งหมด

- **ลุ่มน้ำมูล** มีพื้นที่รับน้ำ 69,700 ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น 31 ลุ่มน้ำสาขาพื้นที่โครงการที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำได้แก่พื้นที่เกือบทั้งหมดของจังหวัดนครราชสีมา และพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ รวมคิดเป็นร้อยละ 54.2 ของพื้นที่ลุ่มน้ำมูลทั้งหมด

- **น้ำป่าสัก** มีพื้นที่รับน้ำ 6,292 ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น 8 ลุ่มน้ำสาขาพื้นที่โครงการที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำมูลได้แก่พื้นที่บางส่วนของจังหวัดชัยภูมิและจังหวัดนครราชสีมา รวมคิดเป็นร้อยละ 2.4 ของพื้นที่ทั้งลุ่มน้ำป่าสัก

2.2.6.3 ทรัพยากรป่าไม้

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) มีพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์รวมทั้งกลุ่มจังหวัดทั้งหมด 52,323,870 ไร่ มีส่วนที่ซ้อนทับกันอยู่ระหว่างป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า วนอุทยาน ป่าไม้ถาวรแห่งชาติ พื้นที่อนุรักษ์เพิ่มเติม และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า แบ่งรายจังหวัดได้ดังนี้

ตารางที่ 15 : พื้นที่ป่าไม้ประเภทต่างๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2553

ประเภทป่าไม้ (ไร่)	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์	กลุ่มจังหวัดฯ
ป่าสงวนแห่งชาติ	977,453.45	1,584,282.50	771,255	1,115,284	4,448,275
อุทยานแห่งชาติ	1,412,425	724,806.50	237,600	-	2,374,832
วนอุทยาน	-	-	1,450	2,390	3,840
ป่าไม้ถาวรของชาติ	106,691	266,036	41,994	-	414,721
พื้นที่อนุรักษ์เพิ่มเติม	13,448	2,000	-	-	15,448
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	-	1,360,175	195,486	313,750	1,869,411
เขตห้ามล่าสัตว์ป่า	-	109	20,278	-	20,387
รวม	2,510,017.45	3,917,409	1,268,063	1,431,424	9,146,913.45

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในกลุ่มจังหวัดฯ พ.ศ. 2553 (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 13)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.6.4 พลังงาน

ในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) มีการใช้น้ำมัน 1,407,828.90 ลิตร คิดเป็นร้อยละ 92.4 ของการใช้พลังงานทั้งหมด มีการใช้ก๊าซแอลพีจีทั้งสิ้น 116,038.82 กิโลกรัม จังหวัดนครราชสีมา มีสัดส่วนการใช้พลังงานมากที่สุด คือ ร้อยละ 62.16 รองลงมาคือจังหวัดบุรีรัมย์ ร้อยละ 19.71 จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดชัยภูมิ ร้อยละ 9.39 และ 8.75 ตามลำดับและในปีนั้นจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า มีจำนวนทั้งสิ้น 1,476,534 ราย โดยกลุ่มสถานธุรกิจและอุตสาหกรรมมีการใช้ไฟฟ้ามากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 62 รองลงมาคือที่อยู่อาศัย ใช้กระแสไฟฟ้าคิดเป็นร้อยละ 30.76 จังหวัดนครราชสีมามีการใช้ กระแสไฟฟ้าสูงที่สุด จากกลุ่มสถานธุรกิจและอุตสาหกรรม

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวอารยธรรม Logistic และการค้าชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มอาเซียน”

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการแปรรูปอาหารเข้าสู่ครัวโลก

เป้าประสงค์ : ข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์แปรรูปได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ

กลยุทธ์

1) ข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์แปรรูปได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2) มั่นสำปะหลังและผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารและพลังงานทดแทน

3) ส่งเสริมการปลูกอ้อยเข้าสู่โรงงานอุตสาหกรรมเพื่อให้ได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

1) จำนวนแปลงข้าวหอมมะลิที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น 3,000 แปลง

2) จำนวนแปลงมันสำปะหลังได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น 1,800 แปลง

3) จำนวนแปลงอ้อยโรงงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น 3,000 แปลง

2. ยกระดับการบริหารจัดการท่องเที่ยว อารยธรรม ใหม่ และการค้าชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เป้าประสงค์ : สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน

กลยุทธ์

1) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

1) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 40

2) จำนวนนักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 40

3) รายได้จากการจำหน่ายใหม่และผลิตภัณฑ์ใหม่ เพิ่มขึ้นปีละไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

4) อัตราการขยายตัวของสินค้า OTOP และการบริการเชิงสร้างสรรค์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 8

3. พัฒนาระบบ Logistic เชื่อมโยงในภูมิภาค และประเทศในกลุ่มอาเซียน

เป้าประสงค์ : สร้างความเชื่อมโยงการคมนาคมกระจายสินค้าและการค้าชายแดน

กลยุทธ์ : สร้างความเชื่อมโยงการคมนาคมกระจายสินค้าและการค้าชายแดน

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี : อัตราการเจริญเติบโตมูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทย - กัมพูชา เพิ่มขึ้นร้อยละ 16

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 16 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none">- ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข- ดัชนีความสงบสุข- สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10- สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน- สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม- ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

ตารางที่ 16 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคม มีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับประเด็นภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 17 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหารเข้าสู่ครัวโลก
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับการบริหารจัดการท่องเที่ยว อารยธรรม ใหม่ และการค้าชายแดนเชื่อมโยงกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบ Logistic เชื่อมโยงในภูมิภาคและประเทศอาเซียน

ตารางที่ 17 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับ เศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการท่องเที่ยว อารยธรรม ใหม่ และการค้าชายแดนเชื่อมโยงกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบ Logistic เชื่อมโยงในภูมิภาค และประเทศอาเซียน
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-

ประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับ โครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน และการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจ ในภูมิภาค อย่างไรก็ตาม กลุ่มจังหวัดฯ มิได้วางยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม การพัฒนาคนสู่ สังคมแห่งการเรียนรู้ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 18 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี ตามแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วน รายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้น ความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถ เข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์ การคอร์รัปชัน	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่ เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตรา การป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่น ของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

ตารางที่ 18 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี ตามแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	(1) จำนวนแปลงข้าวหอมมะลิที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น 3,000 แปลง (2) จำนวนแปลงมันสำปะหลังที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น 1,800 แปลง (3) จำนวนแปลงอ้อยโรงงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น 3,000 แปลง (4) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 40 (5) จำนวนนักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 40 (6) อัตราการขยายตัวของสินค้า OTOP และการบริการเชิงสร้างสรรค์ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 8 (7) อัตราการเจริญเติบโตมูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทย - กัมพูชา เป้าหมายร้อยละ 16
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

ตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัดฯ สอดคล้องกับตัวชี้วัดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ โดยกลุ่มจังหวัดฯ มิได้กำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณภาพน้ำและอากาศไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดฯ ฉบับดังกล่าว

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการ ที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียงเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2557

ซึ่งในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 2 ทีมที่ปรึกษาและสถิติจังหวัดได้มีการหารือและยกร่างห่วงโซ่มูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว ยังไม่ได้ถูกนำเสนอและขอมติในที่ประชุมคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะที่ปรึกษาจะนำเสนอเป็นกิจกรรมการประชุมหารือเพื่อพิจารณาในบทที่ 4 ต่อไป

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรม และแปรรูปอาหารเข้าสู่ครัวโลก

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”

ตารางที่ 19 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรม และแปรรูปอาหารเข้าสู่ครัวโลก	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ข้าวหอมมะลิปลอดภัย

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(ร่าง) ข้าวหอมมะลิปลอดภัย

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1. การวิจัยและพัฒนา (R&D) และโครงสร้างพื้นฐาน							
CSF 1.1 วิจัยความต้องการข้าวหอม มะลิปลอดภัยของตลาด ภายใน ประเทศและ ต่างประเทศ(เช่น ราคา หรือชนิดข้าว ที่เหมาะสมกับความต้องการ ของผู้บริโภค เป็นต้น)	KPI 1.1.1 จำนวนรายงานการวิจัย ความต้องการข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยของตลาดฯ ที่ จังหวัด นำมาใช้ประโยชน์	Data 1.1.1 จำนวนรายงานการวิจัย ความต้องการข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยของตลาดฯ ที่จังหวัด นำมาใช้ประโยชน์					
CSF 1.2 มีการวิจัยและพัฒนา พันธุ์ข้าวที่เหมาะสม และเป็นแหล่งผลิตพันธุ์ข้าว คุณภาพดีและทนต่อโรค	KPI 1.2.1 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าว คุณภาพดีและทนต่อโรค ที่เกษตรกรในจังหวัด ใช้เพาะปลูก	Data 1.2.1 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี และทนต่อโรคที่เกษตรกร ในจังหวัดใช้เพาะปลูก					
	KPI 1.2.2 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิต พันธุ์ข้าวคุณภาพดี ของจังหวัด	Data 1.2.2 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิต พันธุ์ข้าวคุณภาพดีของจังหวัด					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.3 พัฒนาปัจจัยการผลิตที่มี ความปลอดภัยจากการใช้ สารเคมี การบริหารระบบ นิเวศน์ในนาข้าว	KPI 1.3.1 คุณภาพดินและลักษณะ พื้นที่ที่มีความเหมาะสม ในการเพาะปลูกข้าวหอม มะลิปลอดภัยจากสารเคมี	Data 1.3.1 ข้อมูลชุดดินในแต่ละพื้นที่ (รหัสชุดดิน)					
		Data 1.3.2 ค่าวิเคราะห์ดินในแต่ละพื้นที่ (ค่า pH)					
		Data 1.3.3 ผลตรวจหาสารเคมีตกค้าง ในเลือดแบบสุ่มจากเกษตรกร					
	KPI 1.3.2 จำนวนพื้นที่บริหารจัดการ น้ำในเขตชลประทาน และแหล่งน้ำสาธารณะ	Data 1.3.4 จำนวนพื้นที่ชลประทาน					
		Data 1.3.5 จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำสาธารณะ					
CSF 1.4 พัฒนา ดัดแปลงและเลือกใช้ เทคโนโลยีที่ทันสมัย และเหมาะสมกับการผลิต ข้าวหอมมะลิทั้งกระบวนการ	KPI 1.4.1 จำนวนเทคโนโลยีที่มีการ พัฒนา ดัดแปลงและ เลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม กับการผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยของจังหวัด	Data 1.4.1 จำนวนเทคโนโลยีที่มีการ พัฒนา ดัดแปลงและเลือกใช้ อย่างเหมาะสมกับการผลิต ข้าวหอมมะลิปลอดภัยของ จังหวัด					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน							
CSF 2.1 ส่งเสริมการผลิตข้าวหอม มะลิปลอดภัย	KPI 2.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ ปลูกข้าวหอมมะลิปลอดภัย	Data 2.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ปลูกข้าว หอมมะลิปลอดภัยในปี ปัจจุบันและปีที่ผ่านมา					
		Data 2.1.2 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยในปีปัจจุบันและปีที่ ผ่านมา					
		Data 2.1.3 ร้อยละของพื้นที่ปลูกข้าวหอม มะลิปลอดภัยเมื่อเทียบกับ พื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมดของ จังหวัด					
		Data 2.1.4 ผลผลิตต่อไร่ของการปลูกข้าว ขาวในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.2 สนับสนุนเกษตรกรในระบบ การผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน อย่างต่อเนื่อง เช่น การอบรม สาธิต คูงาน ด้านการใช้พื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาคุณภาพดิน แหล่งน้ำที่ปลอดภัยจาก สารเคมี การเพิ่มผลผลิต และการลดต้นทุน เป็นต้น	KPI 2.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การสนับสนุนและพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับระบบ การผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยให้ได้คุณภาพและ มาตรฐาน	Data 2.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การสนับสนุนและพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับระบบการผลิต ข้าวหอมมะลิปลอดภัยให้ได้ คุณภาพและมาตรฐาน GAP หรือที่เทียบเท่า GAP ของ จังหวัด					
	KPI 2.2.2 มูลค่าการค้าข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยของจังหวัด เพิ่มขึ้น	Data 2.2.2 จำนวนผลผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยเฉลี่ยต่อไร่ ในปี ปัจจุบันและปีที่ผ่านมา					
		Data 2.2.3 มูลค่าการค้าข้าวหอมมะลิ ปลอดภัย					
		Data 2.2.4 จำนวนค่าใช้จ่ายในการเพาะปลูก ข้าวหอมมะลิปลอดภัยเฉลี่ยต่อ ไร่ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.2 (ต่อ) สนับสนุนเกษตรกรในระบบ การผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน อย่างต่อเนื่อง เช่น การอบรม สาธิต คู่มือ ด้านการใช้พื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาคุณภาพดิน แหล่งน้ำที่ปลอดภัยจาก สารเคมี การเพิ่มผลผลิต และการลดต้นทุน เป็นต้น	KPI 2.2.3 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าว ที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าว หอมมะลิปลอดภัย ของจังหวัดได้รับการรับรอง คุณภาพข้าวตามมาตรฐาน	Data 2.2.5 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวที่เข้าร่วม โครงการปลูกข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยของจังหวัดที่ได้รับ การรับรองคุณภาพข้าว ตาม มาตรฐาน GAP หรือ เทียบเท่า GAP ของจังหวัด					
		Data 2.2.6 ปริมาณการใช้ปุ๋ยอินทรีย์/ไร่ (กิโลกรัม)					
		Data 2.2.7 ปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมี/ไร่ (กิโลกรัม)					
CSF 2.3 เกษตรกรมีแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว ที่เหมาะสม (Crop Zoning and planning)	KPI 2.3.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ ส่งเสริมให้สามารถ จัดทำแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว ที่เหมาะสม (Crop Zoning and planning)	Data 2.3.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ ส่งเสริมจนมีแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว ที่เหมาะสม (Crop Zoning and planning)					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.4 เกษตรกรมีความสามารถ ในการจัดการศัตรูพืช เพื่อใช้จากการปลูกข้าว หอมมะลิปลอดภัยให้เกิด ประโยชน์	KPI 2.4.1 จำนวนเกษตรกรที่มี การจัดการศัตรูพืชเพื่อใช้ จากการปลูกข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยให้เกิดประโยชน์ เพิ่มขึ้น	Data 2.4.1 จำนวนเกษตรกรที่มีการจัดการ ศัตรูพืชเพื่อใช้จากการปลูก ข้าวหอมมะลิปลอดภัยให้เกิด ประโยชน์					
		Data 2.4.2 รายได้จากการจัดการศัตรูพืช เพื่อใช้จากการปลูกข้าวหอม มะลิปลอดภัย					
VC3 : การพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร							
CSF 3.1 ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์ การเกษตร กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อถ่ายทอดความรู้ ด้านการบริหารจัดการ ธุรกิจการเกษตรตามหลัก เศรษฐกิจพอเพียง	KPI 3.1.1 จำนวนสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนผู้ปลูกข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยปลอดภัยของ จังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 3.1.1 จำนวนสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนผู้ปลูกข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยปลอดภัยของจังหวัด ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.1 (ต่อ) ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์ การเกษตร กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อถ่ายทอดความรู้ ด้านการบริหารจัดการ ธุรกิจการเกษตรตามหลัก เศรษฐกิจพอเพียง	KPI 3.1.1 (ต่อ) จำนวนสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนผู้ปลูกข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยปลอดภัยของ จังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data3.1.2 ผลการสำรวจร้อยละ ความพึงพอใจและความเห็น ประโยชน์ ของเกษตรกร สมาชิกสหกรณ์การ เกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจ ชุมชน ที่ได้รับถ่ายทอดความรู้ ด้านการบริหารจัดการธุรกิจ การเกษตรการค้าข้าว					
CSF 3.2 พัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี การผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยทั้งกระบวนการ	KPI 3.2.1 จำนวนเกษตรกร และสมาชิกสหกรณ์ได้รับ การถ่ายทอดเทคโนโลยี และพัฒนาศักยภาพ การผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยทั้งกระบวนการ จากศูนย์การเรียนรู้ฯ ของ จังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 3.2.1 จำนวนเกษตรกรและสมาชิก สหกรณ์ได้รับการถ่ายทอด เทคโนโลยีและพัฒนาศักยภาพ การผลิตข้าวหอมมะลิปลอดภัย ทั้งกระบวนการจากศูนย์การ เรียนรู้ฯ ของจังหวัดในปี ปัจจุบันและปีที่ผ่านมา					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.2 (ต่อ) พัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี การผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยทั้งกระบวนการ	KPI 3.2.2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี การผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยและศูนย์ ประสานงานกลุ่มเกษตรกร และภาคธุรกิจ	Data 3.2.2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี การผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัย					
		Data 3.2.3 จำนวนศูนย์ประสานงาน กลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ					
CSF 3.3 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/ กองทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร ที่ปลูกข้าวหอมมะลิ ปลอดภัย	KPI 3.3.1 ร้อยละของเกษตรกรผู้ปลูก ข้าวหอมมะลิปลอดภัยที่ ได้รับการสนับสนุนด้าน ต้นทุนการผลิตและการเงิน เมื่อเทียบกับเกษตรกรผู้ ปลูกข้าวทั้งหมด	Data 3.3.1 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว หอมมะลิปลอดภัยที่ได้รับ การสนับสนุนด้านต้นทุน การผลิตและการเงินจาก สถาบันการเงิน/กองทุน					
		Data 3.3.2 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ทั้งหมด					
	KPI 3.3.2 จำนวนสถาบันการเงิน ที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกร กู้ยืมได้	Data 3.3.3 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็น แหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืมได้					
		Data 3.3.4 จำนวนกองทุนเงินกู้ต่างๆ					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC4 : การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม							
CSF 4.1 โรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ มีจำนวนเพียงพอและได้รับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มาตรฐานสำหรับการสีข้าวหอมมะลิปลอดภัย	KPI 4.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่มาตรฐาน GMP	Data 4.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่มาตรฐาน GMP					
CSF 4.2 ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาคุณภาพข้าวหอมมะลิปลอดภัยหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐานการใช้เครื่องอบลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	KPI 4.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาคุณภาพข้าวหอมมะลิปลอดภัยหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบความชื้นข้าว เป็นต้น)	Data 4.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาคุณภาพข้าวหอมมะลิปลอดภัยหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐานการใช้เครื่องอบความชื้นข้าว เป็นต้น)					
		Data 4.2.2 ปริมาณข้าวเปลือกข้าวหอมมะลิปลอดภัยที่มีการเก็บรักษาให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.2 (ต่อ) ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษา คุณภาพข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษา ข้าวเปลือกให้มีคุณภาพ และปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบลดความชื้น ข้าว เป็นต้น)	KPI4.2.3 จำนวนเกษตรกรและโรงสี ที่ได้รับการอบรมและพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี หลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าว หอมมะลิปลอดภัย	Data4.2.3 จำนวนเกษตรกรและโรงสี ที่ได้รับการอบรมและพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี หลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มของผลผลิต ข้าวหอมมะลิปลอดภัย					
CSF 4.3 ผลผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยได้รับการรับรอง คุณภาพข้าวเพื่อการค้าใน ประเทศตามมาตรฐานข้าว หอมมะลิปลอดภัยของ จังหวัด หรือในกรณีที่เป็น เงื่อนไขการส่งออกให้ต้องมี มาตรฐาน GAP/ GMP/ HACCP	KPI 4.3.1 ผลผลิตข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยเทียบเท่า GAP ของจังหวัด หรือในกรณี ที่เป็นเงื่อนไขการส่งออก ให้ต้องมี มาตรฐาน GAP/ GMP/HACCP	Data 4.3.1 ปริมาณข้าวหอมมะลิปลอดภัย ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้าว หอมมะลิปลอดภัยเทียบเท่า GAP ของจังหวัด หรือในกรณี ที่เป็นเงื่อนไขการส่งออกให้ ต้องมีมาตรฐาน GAP/GMP/ HACCP					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.4 ใช้เทคโนโลยีการบรรจุ หีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพ และยืดอายุข้าวหอมมะลิ ปลอดภัย	KPI 4.4-1 จำนวนชนิดของบรรจุภัณฑ์ ข้าวหอมมะลิปลอดภัย ของจังหวัดที่ได้รับ การตรวจสอบว่าสามารถ รักษาคุณภาพและยืดอายุ ข้าวหอมมะลิปลอดภัย	Data 4.4.1 จำนวนชนิดของบรรจุภัณฑ์ ข้าวหอมมะลิปลอดภัยของ จังหวัดที่ได้รับการตรวจสอบว่า สามารถรักษาคุณภาพและยืด อายุข้าวหอมมะลิปลอดภัย					
	KPI 4.4.2 ปริมาณข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยที่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่ มีการใช้เทคโนโลยีการ บรรจุหีบห่อเพื่อรักษา คุณภาพและยืดอายุข้าว หอมมะลิปลอดภัย	Data 4.4.2 ปริมาณข้าวหอมมะลิปลอดภัย ที่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้ เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อ เพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุ ข้าวหอมมะลิปลอดภัย					
CSF 4.5 การแปรรูปสินค้าให้มี มูลค่าเพิ่มขึ้น (Value Creation)	KPI 4.5.1 เกิดกระบวนการแปรรูป สินค้าสร้างมูลค่า (Value Creation) ให้กับข้าวและ ผลิตภัณฑ์ข้าว	Data 4.5.1 จำนวนกลุ่ม OTOP และ ผู้ประกอบการที่มีการพัฒนา หรือแปรรูปก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม					
		Data 4.5.2 จำนวนผลิตภัณฑ์แปรรูป จากข้าว/ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC5 : การขนส่งสินค้า และจัดการบริหารสินค้า (Logistics)							
CSF 5.1 ส่งเสริมศูนย์รวบรวม และกระจายสินค้าข้าวหอม มะลิปลอดภัยในระดับ จังหวัดและระดับกลุ่ม จังหวัด เช่น มีศูนย์กลาง หรือ โกดัง หรือสถานที่รวบรวม สินค้าข้าวที่ได้มาตรฐาน (Warehouse)	KPI 5.1.1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือ สถานที่เก็บรวบรวม สินค้า (Warehouse) ที่ได้ มาตรฐานข้าวหอมมะลิ ปลอดภัย	Data 5.1.1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือ สถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (Warehouse) ที่ได้มาตรฐาน ข้าวหอมมะลิปลอดภัย					
	KPI 5.1.2 จำนวนศูนย์รวบรวม และกระจายข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยในระดับจังหวัด	Data 5.1.2 จำนวนศูนย์รวบรวม และกระจายข้าวหอมมะลิ ปลอดภัย ในระดับจังหวัด					
CSF 5.2 การใช้ระบบการขนส่ง ข้าวหอมมะลิปลอดภัยที่ เหมาะสมมีคุณภาพและมี ประสิทธิภาพตั้งแต่แหล่ง ผลิตไปโรงสีชุมชน และคลัง เก็บสินค้าจนถึงตลาด	KPI 5.2.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการขนส่ง ข้าวหอมมะลิปลอดภัยของ จังหวัดลดลง	Data 5.2.1 ปริมาณการขนส่งข้าวหอม มะลิปลอดภัยโดยจำแนกตาม ระบบการขนส่งทางน้ำ ทางบก และทางราง					
		Data 5.2.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการขนส่ง ข้าวหอมมะลิปลอดภัยของ จังหวัด					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC6 : การพัฒนาระบบการตลาด							
CSF 6.1 มีระบบตลาดกลางสินค้า ข้าวหอมมะลิปลอดภัยที่ได้ มาตรฐาน	KPI 6.1.1 ปริมาณข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยที่มีการซื้อขาย ผ่านตลาดกลางสินค้าข้าว หอมมะลิปลอดภัย ของจังหวัดเพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 ปริมาณข้าวหอมมะลิปลอดภัย ที่มีการซื้อขายผ่านตลาดกลาง สินค้าข้าวหอมมะลิปลอดภัย ของจังหวัด					
CSF 6.2 มีระบบตลาดซื้อขายข้าว หอมมะลิปลอดภัยล่วงหน้า	KPI 6.2.1 ปริมาณข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยที่มีการซื้อขาย ผ่านตลาดซื้อขายข้าว ล่วงหน้าเพิ่มขึ้น	Data 6.2.1 ปริมาณข้าวหอมมะลิปลอดภัย ที่มีการซื้อขายผ่านตลาดซื้อ ขายข้าวล่วงหน้า					
CSF 6.3 มีการประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการขายที่ เหมาะสมกับแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว	KPI 6.3.1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์และการ ส่งเสริมการขายข้าวหอม มะลิปลอดภัยที่เหมาะสม กับแผนการผลิตและ แผนการเก็บเกี่ยว	Data 6.3.1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์และการ ส่งเสริมการขายข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยที่เหมาะสมกับ แผนการผลิตและแผนการ เก็บเกี่ยว					
	KPI 6.3.2 จำนวนและมูลค่าการสั่งซื้อ ข้าวหอมมะลิปลอดภัยจาก การจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	Data 6.3.2 จำนวนการสั่งซื้อข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยจากการจัดงานแสดง สินค้าและ Road Show					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 6.3 (ต่อ) มีการประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการขายที่ เหมาะสมกับแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว	KPI 6.3.2 (ต่อ) จำนวนและมูลค่าการสั่งซื้อ ข้าวหอมมะลิปลอดภัยจาก การจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	Data 6.3.3 มูลค่าการสั่งซื้อข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยจากการจัดงานแสดง สินค้าและ Road Show					
CSF 6.4 การจัดการข้อมูลการตลาด (Market Intelligence Unit) อย่างมีประสิทธิภาพ	KPI 6.4.1 จำนวนฐานข้อมูลเกี่ยวกับ ตลาด ราคาและปริมาณ ความต้องการข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยของจังหวัด	Data 6.4.1 จำนวนฐานข้อมูลเกี่ยวกับ ตลาด ราคาและปริมาณ ความต้องการข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยของจังหวัด					
CSF 6.5 พัฒนาขีดความสามารถ ในการแข่งขันทางการตลาด (เช่น การสร้างเครือข่าย ความร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดกับภาคส่วนต่างๆ การรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรอง)	KPI 6.5.1 จำนวนช่องทางการจำหน่าย ข้าวหอมมะลิปลอดภัยของ จังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 6.5.1 จำนวนช่องทาง การจำหน่าย ข้าวหอมมะลิปลอดภัยของ จังหวัดในปัจจุบันและปีที่ ผ่านมา					
	KPI 6.5.2 จำนวนการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดและการรวม กลุ่มเกษตรกรปลูกข้าว หอมมะลิปลอดภัยของที่ เพิ่มขึ้น	Data 6.5.2 จำนวนการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดและการรวม กลุ่มเกษตรกรปลูกข้าว หอมมะลิปลอดภัยในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา					

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 6.6 มีรูปแบบและตราสัญลักษณ์ บรรจุภัณฑ์ข้าวหอมมะลิ ปลอดภัยและผลิตภัณฑ์ จากข้าวหอมมะลิปลอดภัย ที่ดึงดูด น่าสนใจ ใช้ง่าย และเป็นเอกลักษณ์ของ จังหวัด	KPI 6.6.1 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์ และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัด ให้การรับรองและมีการขอ แจ้งจดทรัพย์สินทางปัญญา	Data 6.6.1 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์ และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัด ให้การรับรองและมีการขอแจ้ง จดทรัพย์สินทางปัญญา					
		Data 6.6.2 ร้อยละของระดับความพึง พอใจใน Brand และรูปแบบ บรรจุภัณฑ์ข้าวและผลิตภัณฑ์ จากข้าวหอมมะลิปลอดภัย ของจังหวัด					

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิปลอดภัย”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรม และแปรรูปอาหารเข้าสู่ครัวโลก เป็นประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยปัจจุบัน อยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับการบริหารจัดการท่องเที่ยวอารยธรรม ใหม และการค้าชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม”

ตารางที่ 21 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
ยกระดับการบริหารจัดการท่องเที่ยวอารยธรรม ใหม่ และการค้าชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาฯกลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(ร่าง) การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและ ศิลปวัฒนธรรม

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม”

ตารางที่ 22 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1. วายยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว							
CSF 1.1 การวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) สำหรับการท่องเที่ยว เชิงธรรมชาติและ ศิลปวัฒนธรรม	KPI 1.1.1 มีการวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่ม จังหวัด	Data 1.1.1 ระดับความครอบคลุมของกลยุทธ์ และโครงการต่อการกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ด้าน การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด					
		Data 1.1.2 งบประมาณโครงการกลุ่ม จังหวัดที่จัดสรร					
		Data 1.1.3 สัดส่วนของงบประมาณที่ได้รับ จัดสรรด้านการท่องเที่ยว ต่องบประมาณทั้งหมด					
CSF 1.2 การกำหนดนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.2.1 จำนวนรายการวิเคราะห์ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย และประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย	Data 1.2.1 จำนวนรายการวิเคราะห์ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย และประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย					

ตารางที่ 22 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.3 กำหนดขีดความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 1.3.1 ความพร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยว ที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย และจำนวนนักท่องเที่ยว ตามกลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้ง การวิเคราะห์ผลกระทบ ที่อาจจะเกิดขึ้น	Data 1.3.1 จำนวนรายงานความพร้อม ของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยว ที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย และจำนวนนักท่องเที่ยว ตามกลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้ง การวิเคราะห์ผลกระทบ ที่อาจจะเกิดขึ้น					
CSF 1.4 สร้างความเชื่อมั่นด้าน ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	KPI 1.4.1 ระดับความเชื่อมั่นด้าน ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	Data 1.4.1 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่น ด้านความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน					
		Data 1.4.2 จำนวนสถิติคดีอาชกรรมที่เกิด กับนักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัด					
		Data 1.4.3 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ารับ การรักษาในโรงพยาบาลในจังหวัด					
		Data 1.4.4 สถิติจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับ นักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัด					

ตารางที่ 22 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.5 สร้างการมีส่วนร่วม ของชุมชนในการสืบสาน และร่วมนำเสนอวัฒนธรรม ประเพณีของจังหวัด	KPI 1.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มี ส่วนร่วมในการสืบสาน และร่วมนำเสนอวัฒนธรรม ประเพณีของจังหวัด	Data 1.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มี ส่วนร่วมในการสืบสานและร่วม นำเสนอวัฒนธรรมประเพณี ของจังหวัด					
		Data 1.5.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชน เกี่ยวกับการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีของจังหวัด					
VC 2 : พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว							
CSF 2.1 บริหารจัดการฐานข้อมูล วัฒนธรรมท้องถิ่น และจัดทำข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการท่องเที่ยว ของจังหวัด	KPI 2.2.1 การใช้บริการข้อมูลด้าน การท่องเที่ยวจากฐานข้อมูล เพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 2.1.1 จำนวนฐานข้อมูลวัฒนธรรม ท้องถิ่นและข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการท่องเที่ยวจังหวัด					
		Data 2.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวหรือ ประชาชนที่มารับบริการข้อมูล ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด					

ตารางที่ 22 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.2 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวให้มีความ รอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณี ของจังหวัดและสามารถถ่ายทอดเป็น ภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา	KPI 2.2.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่มีความรอบรู้ เกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีของจังหวัด และสามารถถ่ายทอดเป็น ภาษา ต่างประเทศได้ หลายภาษา	Data 2.2.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่มีการขึ้นทะเบียน มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว					
		Data 2.2.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำ เที่ยวที่ได้รับการอบรม/พัฒนา ให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมและประเพณีของ จังหวัดและสามารถถ่ายทอด เป็นภาษาต่างประเทศได้ หลายภาษา					
CSF 2.3 พัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากรด้าน การท่องเที่ยว	KPI 2.3.1 จำนวนแรงงานและบุคลากร ที่มีศักยภาพการในกิจกรรม ที่เป็นห่วงโซ่การท่องเที่ยว	Data 2.3.1 จำนวนแรงงานและบุคลากร ที่มีศักยภาพในกิจกรรมที่เป็น ห่วงโซ่การท่องเที่ยว					
CSF 2.4 ส่งเสริมการรวมกลุ่ม ของผู้ประกอบการ ด้านท่องเที่ยวและธุรกิจ ที่เกี่ยวข้อง	KPI 2.4.1 รายการท่องเที่ยวที่เป็น การเชื่อมโยงเส้นทาง (Routes) ท่องเที่ยวระหว่าง จังหวัดจังหวัดและจังหวัด อื่นๆ เพิ่มขึ้น	Data 2.4.1 จำนวนรายการท่องเที่ยวที่เป็น การเชื่อมโยงเส้นทาง(Routes) ท่องเที่ยวระหว่างจังหวัด และจังหวัดอื่น ๆ					

ตารางที่ 22 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.4 (ต่อ) ส่งเสริมการรวมกลุ่ม ของผู้ประกอบการ ด้านท่องเที่ยวและธุรกิจ ที่เกี่ยวข้อง	KPI 2.4.2 จำนวนการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	Data 2.4.2 จำนวนการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง					
		Data 2.4.3 ความหลากหลายของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มี การรวมกลุ่มกัน					
VC 3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร							
CSF 3.1 ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ที่มีอยู่	KPI 3.1.1 แหล่งท่องเที่ยวได้รับการ พัฒนาและปรับปรุง เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว	Data 3.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับ การพัฒนาและปรับปรุง เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว					
CSF 3.2 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเพื่อ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	KPI 3.2.1 พื้นที่สีเขียวในบริเวณ รอบสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	Data 3.2.1 จำนวนพื้นที่สีเขียวในบริเวณ รอบสถานที่ท่องเที่ยว					
CSF 3.3 พัฒนาและปรับปรุง สาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อ การท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ป้ายบอกทาง	KPI 3.3.1 ระดับความสำเร็จของ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเส้นทางถนน ภายในและระหว่างจังหวัด รวมทั้งป้ายบอกทาง	Data 3.3.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะ เส้นทางถนนภายในและระหว่าง จังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง					

ตารางที่ 22 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.3 (ต่อ) พัฒนาและปรับปรุง สาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อ การท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ป้ายบอกทาง	KPI 3.3.1 (ต่อ) ระดับความสำเร็จของ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเส้นทางถนน ภายในและระหว่างจังหวัด รวมทั้งป้ายบอกทาง	Data 3.3.2 พื้นที่การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตใน แหล่งท่องเที่ยว					
CSF 3.4 การจัดการปัญหาจาก การท่องเที่ยว เช่น สิ่งปฏิกูล ขยะ และมลภาวะ	KPI 3.4.1 อัตราการกำจัดขยะ	Data 3.4.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมด ต่อเดือน					
		Data 3.4.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัด โดยเฉลี่ยต่อเดือน					
		Data 3.4.3 ร้อยละของปริมาณขยะ ที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี/ สุลักษณะต่อปี					
CSF 3.5 พัฒนาและเปิดจุดผ่านแดน	KPI 3.5.1 ระดับความสำเร็จของ การพัฒนาและเปิดจุดผ่อนปรน	Data 3.5.1 จำนวนเส้นทางสู่ชายแดนที่ ได้รับการพัฒนา					
		Data 3.5.2 จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่ สนับสนุนการพัฒนาจุดผ่อนปรน					

ตารางที่ 22 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 4 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว							
CSF 4.1 อนุรักษ์และนำเสนอ กิจกรรมท่องเที่ยวเชิง ธรรมชาติและ ศิลปวัฒนธรรม	KPI 4.1.1 จำนวนประชาชนพื้นบ้าน และภูมิปัญญาสาขาต่างๆ ได้รับการส่งเสริม สืบสาน และสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น	Data 4.1.1 จำนวนประชาชนพื้นบ้าน และภูมิปัญญาสาขาต่างๆได้รับ การส่งเสริมสืบสานและสร้างสรรค์ ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา					
	KPI 4.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติและ สวนสาธารณะที่เพิ่มขึ้น	Data 4.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติและสวนสาธารณะ ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา					
CSF 4.2 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ และน้ำดื่มสาธารณะ	KPI 4.2.1 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ และน้ำดื่ม สาธารณะที่ได้มาตรฐาน	Data 4.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มี สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะ ที่ได้มาตรฐาน					
CSF 4.3 พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว เชื่อมโยงอารยธรรมขอม แบบ Cross Border เพื่อรองรับ AEC	KPI 4.3.1 เกิดกิจกรรมและรูปแบบ การท่องเที่ยวแบบ Cross Border ที่เชื่อมโยงกับ ประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้น	Data 4.3.1 จำนวนกิจกรรมและรูปแบบ การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้าน					

ตารางที่ 22 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC5 : พัฒนารูรกิจบริการการท่องเที่ยว							
CSF 5.1 ส่งเสริมและพัฒนาให้ธุรกิจ ที่พัก Guest-house Home stay และโรงแรม ได้รับการรับรองมาตรฐาน	KPI 5.1.1 ร้อยละของธุรกิจที่พัก Guest- house Home stay และโรงแรมได้รับการรับรอง มาตรฐาน	Data 5.1.1 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest-house ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน					
		Data 5.1.2 จำนวนธุรกิจที่พัก Home stay ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน					
		Data 5.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ได้รับ การรับรองมาตรฐาน					
		Data 5.1.4 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest-house/ Home stay และโรงแรมทั้งหมดที่ได้รับ การสนับสนุนขอรับการตรวจ รับรองมาตรฐาน					
CSF 5.2 พัฒนามาตรฐานธุรกิจ บริการที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร กิจกรรม ท่องเที่ยวต่างๆ	KPI 5.2.1 ร้อยละของธุรกิจบริการที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร เป็นต้น	Data 5.2.1 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวได้รับการ รับรองมาตรฐาน					

ตารางที่ 22 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.2 (ต่อ) พัฒนามาตรฐานธุรกิจ บริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร กิจกรรม ท่องเที่ยวต่างๆ	KPI 5.2.1 (ต่อ) ร้อยละของธุรกิจบริการที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร เป็นต้น	Data 5.2.2 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุน ให้ขอรับการตรวจรับรอง มาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า OTOP เป็นต้น					
CSF 5.3 พัฒนามาตรฐานสินค้า ของฝากและของที่ระลึก	KPI 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝากและ ของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ ของจังหวัดได้รับการรับรอง มาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	Data 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝากและของ ที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของ จังหวัดได้รับการรับรอง มาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)					
		Data 5.3.2 มูลค่าสินค้าของฝาก และของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ ของจังหวัด					
VC6 : พัฒนา การตลาดและประชาสัมพันธ์							
CSF 6.1 การตลาด กลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยว ของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัด ที่เพิ่มขึ้น					
		Data 6.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยว ของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น					

ตารางที่ 22 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 6.1 (ต่อ) การทำตลาด กลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 6.1.1 (ต่อ) จำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยว ของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 6.1.3 ระยะเวลาการพำนักภายใน จังหวัดของกลุ่มนักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น					
CSF 6.2 สร้างเรื่องราว และประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์	KPI 6.2.1 จำนวนเรื่องราว เชิงประสบการณ์ และประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	Data 6.2.1 จำนวนเรื่องราว เชิงประสบการณ์และเอกลักษณ์ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ของจังหวัด					
		Data 6.2.2. จำนวนครั้งของการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ที่เชื่อมโยงกับธรรมชาติ ในจังหวัดผ่านสื่อต่างๆ					
CSF 6.3 การตลาดเชิงรุกผ่าน สื่อสมัยใหม่ (Social Network)	KPI 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทาง และการทำธุรกรรมด้าน การท่องเที่ยวจังหวัด ที่เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อ สมัยใหม่ (Social Network)	Data 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทาง และการทำธุรกรรมด้าน การท่องเที่ยวจังหวัดที่ เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อ สมัยใหม่ (Social Network)					

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการท่องเที่ยวอารยธรรม ใหม่ และการค้าชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยปัจจุบัน อยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบ Logistic เชื่อมโยงในภูมิภาค และประเทศในอาเซียน

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก”

ตารางที่ 23 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาระบบ Logistic เชื่อมโยงในภูมิภาค และประเทศในอาเซียน	เศรษฐกิจ -> การค้า การลงทุน	การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก”

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย *	มี/ไม่มีในฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
VC1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน							
CSF 1.1 การพัฒนา/ปรับปรุงเส้นทางสายหลัก	KPI 1.1 เส้นทางสายหลักได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	Data 1.1.1 จำนวนเส้นทางสายหลักได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง (กิโลเมตร)	ln	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานหลวงที่ 8 (จังหวัดนครราชสีมา)
CSF 1.2 การพัฒนา/ปรับปรุงเส้นทางสายรอง	KPI 1.2 เส้นทางสายรองได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	Data 1.2.1 จำนวนเส้นทางสายรองได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง (กิโลเมตร)	ln	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานหลวงชนบทที่ 8
CSF 1.3 การพัฒนา/ปรับปรุงการขนส่งทางราง	KPI 1.3 การขนส่งทางรางได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	Data 1.3.1 ความยาวทางรถไฟได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง (กิโลเมตร)	ln	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การรถไฟแห่งประเทศไทย
		Data 1.3.2 สัดส่วนงบประมาณการพัฒนา/ปรับปรุงการขนส่งทางรางต่องบประมาณด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดของจังหวัด	ln	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การรถไฟแห่งประเทศไทย
CSF 1.4 การพัฒนา/ปรับปรุงการขนส่งทางอากาศ	KPI 1.4 การขนส่งทางอากาศได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	Data 1.4.1 สนามบินได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	No	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่าอากาศยานนครราชสีมา/บุรีรัมย์
		Data 1.4.2 สัดส่วนงบประมาณการพัฒนา/ปรับปรุงการขนส่งทางอากาศต่องบประมาณด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดของจังหวัด	ln	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่าอากาศยานนครราชสีมา/บุรีรัมย์

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย *	มี/ไม่มีในฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
VC2 พัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ มีระบบสาธารณูปโภคที่ดี							
CSF 2.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบการให้บริการน้ำประปา	KPI 2.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบน้ำประปา	Data 2.1.1 จำนวนสถานีน้ำประปาชุมชน	ln	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานประปาส่วนภูมิภาค
		Data 2.1.2 สัดส่วนของพื้นที่ที่ได้รับการปรับปรุงระบบน้ำประปา ต่อพื้นที่ทั้งหมด		ไม่มี			
CSF 2.2 การขยาย/ปรับปรุงระบบการให้บริการไฟฟ้า	KPI 2.2 การขยาย/ปรับปรุงระบบไฟฟ้า	Data 2.2.1 พื้นที่การให้บริการไฟฟ้า (กฟภ.)	No	มี	สำรวจ	รายปี	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
		Data 2.2.2 สัดส่วนของพื้นที่ที่ได้รับการไฟฟ้า ต่อพื้นที่ทั้งหมด		ไม่มี			
CSF 2.3 การขยาย/ปรับปรุงระบบการให้บริการโทรศัพท์	KPI 2.3 การขยาย/ปรับปรุงระบบโทรศัพท์	Data 2.3.1 พื้นที่การให้บริการโทรศัพท์	No	มี	สำรวจ	รายปี	บจก.ทีโอที/ บมจ.กสท โทรคมนาคม
		Data 2.3.2 สัดส่วนของพื้นที่ให้บริการโทรศัพท์ ต่อพื้นที่ทั้งหมด		ไม่มี			
CSF 2.4 การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีคุณภาพ	KPI 2.4 ร้อยละของจำนวนโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกได้รับการซ่อมแซม สร้างเสริมและพัฒนาให้ดีขึ้น	Data 2.4.1 ระยะทางเชื่อมต่อระหว่างชุมชน/อำเภอ/จังหวัด (กิโลเมตร) จำแนกตามจุดต้นทาง - ปลายทาง	No	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักทางหลวงที่ 8 (จังหวัดนครราชสีมา)

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย *	มี/ไม่มีในฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 2.4 (ต่อ) การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีคุณภาพ	KPI 2.4 (ต่อ) ร้อยละของจำนวนโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกได้รับการซ่อมแซม สร้างเสริมและพัฒนาให้ดีขึ้น	Data 2.4.2 จำนวนโครงสร้างพื้นฐานทางถนน (ถนน ทางเท้า สะพาน) จำแนกเป็นสร้างใหม่ และซ่อมปรับปรุงเส้นทางเดิม และตามหน่วยงานที่รับผิดชอบ	ln	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานหลวงที่ 8 (จังหวัดนครราชสีมา)
		Data 2.4.3 จำนวนโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ (ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ) จำแนกเป็นสร้างใหม่ และซ่อมปรับปรุง	ln	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานหลวงที่ 8 (จังหวัดนครราชสีมา)
		Data 2.4.4 จำนวนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (อาทิ ห้องน้ำสาธารณะ ป้ายบอกทาง) จำแนกเป็นสร้างใหม่ และซ่อมปรับปรุง	ln	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานหลวงที่ 8 (จังหวัดนครราชสีมา)
CSF 2.5 การจัดการมลพิษ (คุณภาพน้ำ อากาศ ชยะ และของเสียอันตราย ชุมชนและอุตสาหกรรม)	KPI 2.5 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น	Data 2.5.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู	ln	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักชลประทานที่ 8

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย *	มี/ไม่มีในฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 2.5 (ต่อ) การจัดการมลพิษ (คุณภาพน้ำ อากาศ ขยะ และของเสียอันตราย ชุมชนและอุตสาหกรรม)	KPI 2.6 แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเสียลดลง โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen : DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)	Data 2.6.1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen : DO)		ไม่มี			
		Data 2.6.2 จำนวนแหล่งน้ำที่มีปริมาณน้ำเสียลดลง โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen : DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)		ไม่มี			
	KPI 2.7 ข้อร้องเรียน/คดีเรื่องมลพิษทางน้ำ อากาศ ขยะและของเสีย ที่เกิดจากครัวเรือนและโรงงานอุตสาหกรรมลดลง	Data 2.7.1 จำนวนข้อร้องเรียน/คดีเรื่องมลพิษทางน้ำ อากาศ ขยะและของเสีย ที่เกิดจากครัวเรือนและโรงงานอุตสาหกรรม	No	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์ดำรงธรรม
CSF 2.6 การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์)	KPI 2.8 เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง/ชุมชน	Data 2.8.1 จำนวนพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง/ชุมชน (ตารางกิโลเมตร)		ไม่มี			
		Data 2.8.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง/ชุมชน		ไม่มี			

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย *	มี/ไม่มีในฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 2.6 (ต่อ) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์)	KPI 2.9 กิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว	Data 2.9.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว		ไม่มี			
		Data 2.9.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว		ไม่มี			
VC3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ							
CSF 3.1 การปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ	KPI 3.1 ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	Data 3.1.1 จำนวนโครงการพัฒนาประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงานรัฐ/เอกชน		ไม่มี			
		Data 3.1.2 สัดส่วนงบประมาณในการพัฒนาประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ต่องบประมาณทั้งหมด จำแนกตามหน่วยงานรัฐ/เอกชน		ไม่มี			

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย *	มี/ไม่มีในฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 3.2 ขยายพื้นที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	KPI 3.2 พื้นที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น	Data 3.2.1 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต)	No	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 3.2.2 สัดส่วนจำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต) ต่อพื้นที่จังหวัดทั้งหมด	No	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 3.2.3 ปริมาณการเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ต จำแนกตามเขตการปกครอง		ไม่มี			
CSF 3.3 ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ	KPI 3.3 ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น	Data 3.3.1 จำนวนครัวเรือนที่มีคอมพิวเตอร์	ln	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 3.3.2 สัดส่วนครัวเรือนที่มีคอมพิวเตอร์	ln	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 3.3.3 จำนวนหน่วยงานที่นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน จำแนกเป็นหน่วยงานรัฐและเอกชน					

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย *	มี/ไม่มีในฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 3.3 (ต่อ) ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ	KPI 3.3 (ต่อ) ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น	Data 3.3.4 สัดส่วนประชากรต่อคอมพิวเตอร์หนึ่งเครื่อง	ln	มี	สำรวจ	รายปี	
VC4 : พัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ							
CSF 4.1 พัฒนาผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขันรองรับการค้าการลงทุน	KPI 4.1 กิจกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการจำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	Data 4.1.1 จำนวนกิจกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการจำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)		ไม่มี			สภาหอการค้า/ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค 6/ สภาอุตสาหกรรม
CSF 4.1 (ต่อ) พัฒนาผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขันรองรับการค้าการลงทุน	KPI 4.1 (ต่อ) กิจกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการจำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	Data 4.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการจำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)		ไม่มี			
CSF 4.2 พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์เพื่อยกระดับธุรกิจสู่เกณฑ์มาตรฐาน	KPI 4.2 จำนวนนักศึกษาที่จบจากภาควิชาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโลจิสติกส์	Data 4.2.1 จำนวนนักศึกษาที่จบจากภาควิชาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโลจิสติกส์ต่อปีการศึกษา	ln	มี	ทะเบียน	รายปี	ม.ราชภัฏ นครราชสีมา/ ม.เทคโนโลยีสุรนารี/ วิทยาลัยนครราชสีมา (เอกชน)/ม.รามคำแหง

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย *	มี/ไม่มีในฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 4.2 (ต่อ) พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับธุรกิจสู่เกณฑ์มาตรฐาน	KPI 4.3 จำนวนกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	Data 4.3.1 จำนวนกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)		ไม่มี			
		Data 4.3.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)		ไม่มี			
CSF 4.3 การส่งเสริมพัฒนาการรวมกลุ่มผู้ประกอบการค้า	KPI 4.4 ผู้ประกอบการค้ามีการรวมกลุ่มมากขึ้น	Data 4.4.1 จำนวนการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ/สมาคมการค้าที่ก่อตั้งขึ้น แยกตามประเภทธุรกิจการค้า	No	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 4.4.2 จำนวนสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการ/สมาคมการค้าที่ก่อตั้งขึ้น แยกตามประเภทธุรกิจการค้า	No	มี	ทะเบียน	รายปี	
CSF 4.4 สร้างและขยายเครือข่ายการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ	KPI 4.5 เครือข่ายการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศขยายตัวมากขึ้น	Data 4.5.1 จำนวนเครือข่ายการค้าการลงทุนในประเทศ	No	มี	ทะเบียน	รายปี	สภาอุตสาหกรรม
		Data 4.5.2 จำนวนเครือข่ายการค้าการลงทุนต่างประเทศ	No	มี	ทะเบียน	รายปี	สภาอุตสาหกรรม

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย *	มี/ไม่มีในฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 4.5 พัฒนาแรงงานมีฝีมือเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์	KPI 4.6 จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงาน จำแนกตามกิจกรรมการฝึกหลัก กลุ่มสาขาอาชีพ กลุ่มอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา ช่วงอายุ และเพศ	Data 4.6.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงาน จำแนกตามกิจกรรมการฝึกหลัก กลุ่มสาขาอาชีพ กลุ่มอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา ช่วงอายุ และเพศ	ln	มี	ทะเบียน	รายปี	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ภาค 5
VC5 พัฒนาการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ให้บริการธุรกิจการค้า							
CSF 5.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า	KPI 5.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าในพื้นที่	Data 5.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าในพื้นที่		ไม่มี			สมาคมผู้ประกอบการขนส่ง
CSF 5.2 พัฒนาประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า	KPI 5.2 ต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้าลดลง	Data 5.2.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเที่ยว แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม		ไม่มี			
		Data 5.2.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเที่ยว แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม		ไม่มี			
CSF 5.3 การลดอัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง	KPI 5.3 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่งลดลง	Data 5.3.1 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม		ไม่มี			

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย *	มี/ไม่มีในฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 5.3 (ต่อ) การลดอัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง	KPI 5.3 (ต่อ) อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่งลดลง	Data 5.3.2 ร้อยละที่ลดลงของอัตรา การสูญเสียระหว่างขนส่ง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/ อุตสาหกรรม		ไม่มี			
CSF 5.4 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง	KPI 5.4 ต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลังลดลง	Data 5.4.1 ต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/ อุตสาหกรรม		ไม่มี			
		Data 5.4.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม		ไม่มี			
CSF 5.5 การจัดการงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)	KPI 5.5 หน่วยงาน/สถานบริการได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงระบบงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า) ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันมากขึ้น	Data 5.5.1 จำนวนหน่วยงาน/สถานบริการได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงระบบงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)		ไม่มี			หัวหน้าสนง.จ.สุรินทร์ รับประสานด้านศุลกากรสุรินทร์

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย *	มี/ไม่มีในฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 5.6 เชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ โลจิสติกส์ทั้งในและต่างประเทศ	KPI 5.6 เครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ทั้งในและต่างประเทศเชื่อมโยงมากขึ้น	Data 5.6.1 จำนวนเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ในประเทศ		ไม่มี			
		Data 5.6.2 จำนวนเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ต่างประเทศ		ไม่มี			
CSF 5.7 เตรียมชุมชนให้มีความพร้อมเข้าสู่ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์	KPI 5.7 จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์	Data 5.7.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์		ไม่มี			
VC6 พัฒนาด้านการตลาดและการบริการ							
CSF 6.1 การทำตลาดและประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ	KPI 6.1 จำนวนครั้งของการโฆษณาประชาสัมพันธ์การเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุน จำแนกตามสื่อประชาสัมพันธ์	Data 6.1.1 จำนวนรายที่มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์การเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุน จำแนกตามสื่อประชาสัมพันธ์		ไม่มี			หัวหน้าสนง.จังหวัดบุรีรัมย์รับผิดชอบงานการกีฬาฯ
		KPI 6.2 ปริมาณและมูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มมากขึ้น	Data 6.2.1 ปริมาณการค้าและการลงทุน		ไม่มี		
		Data 6.2.2 มูลค่าการค้าและการลงทุน		ไม่มี			

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย *	มี/ไม่มีในฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 6.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริม เครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ เช่น การรับแจ้งปัญหา เกี่ยวกับการขนส่งสินค้า เป็นต้น	KPI 6.3 กิจกรรมส่งเสริมเครือข่าย ธุรกิจโลจิสติกส์	Data 6.3.1 จำนวนกิจกรรมส่งเสริม เครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์		ไม่มี			
		Data 6.3.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์		ไม่มี			
	KPI 6.4 ข้อร้องเรียนปัญหาเกี่ยวกับ บริการขนส่งสินค้าได้รับ การแก้ไข	Data 6.4.1 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหา เกี่ยวกับบริการขนส่งสินค้า		ไม่มี			
		Data 6.4.2 สัดส่วนข้อร้องเรียนปัญหา เกี่ยวกับบริการขนส่งสินค้าที่ ได้รับการแก้ไข เทียบกับข้อ ร้องเรียนที่เกี่ยวข้องทั้งหมด		ไม่มี			

หมายเหตุ : * ลักษณะของข้อมูล - No (Nominal Scale) หมายถึง ข้อมูลที่แบ่งเป็นกลุ่มเป็นพวก เช่น เพศ อาชีพ ศาสนา ผิวสี ฯลฯ ไม่สามารถนำมาจัดลำดับ หรือนำมาคำนวณได้
 - Or (Ordinal Scale) หมายถึง ข้อมูลที่สามารถแบ่งเป็นกลุ่มได้ แล้วยังสามารถบอกอันดับที่ของความแตกต่างได้ แต่ไม่สามารถบอกระยะห่างของอันดับที่แน่นอนได้ หรือไม่สามารถเปรียบเทียบได้ว่าอันดับที่จัดนั้นมีความแตกต่างกันของระยะห่างเท่าใด
 - In (Interval Scale) หมายถึง ข้อมูลที่มีช่วงห่าง หรือระยะห่างเท่าๆ กัน สามารถวัดค่าได้แต่เป็นข้อมูลที่ไม่มีศูนย์แท้
 - Rs (Ratio Scale) หมายถึง ข้อมูลที่มีมาตราวัดหรือระดับการวัดที่สูงที่สุด คือนอกจากสามารถแบ่งกลุ่มได้ จัดอันดับได้ มีช่วงห่างของข้อมูลเท่าๆ กันแล้วยังเป็นข้อมูลที่มีศูนย์แท้

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การพัฒนาาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก เป็นประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ มีรายการสถิติที่สำคัญจำเป็น รวมทั้งสิ้น 61 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 26 รายการ และที่เหลือจำนวน 35 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

ตารางที่ 25 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การพัฒนาาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก”

รายการสถิติทางการ (ที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ)	VC1	VC2	VC3	VC4	VC5	VC6
		4 CSFs, 4 KPIs	6 CSFs, 9 KPIs	3 CSFs, 3 KPIs	5 CSFs, 6 KPIs	7 CSFs, 7 KPIs	2 CSFs, 4 KPIs
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	26 (42.62%)	6	9	5	6	-	-
2. รายการสถิติที่ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ	- (0%)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	35 (57.38%)	-	9	4	4	11	7
รวม	61 100%	6	18	9	10	11	7

ตารางที่ 26 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การพัฒนาาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.2 สัดส่วนของพื้นที่ที่ได้รับการปรับปรุงระบบน้ำประปาต่อพื้นที่ทั้งหมด	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 2.2.2 สัดส่วนของพื้นที่ที่ได้รับบริการไฟฟ้าต่อพื้นที่ทั้งหมด	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่ง
Data 2.3.2 สัดส่วนของพื้นที่ให้บริการโทรศัพท์ต่อพื้นที่ทั้งหมด	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจง
Data 2.6.1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen : DO)	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล

ตารางที่ 26 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.6.2 จำนวนแหล่งน้ำที่มีปริมาณน้ำเสียลดลง โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen : DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 2.8.1 จำนวนพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง/ชุมชน (ตารางกิโลเมตร)	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 2.8.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง/ชุมชน	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 2.9.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 2.9.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 3.1.1 จำนวนโครงการพัฒนาประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงานรัฐ/เอกชน	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 3.1.2 สัดส่วนงบประมาณในการพัฒนาประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องงบประมาณทั้งหมด จำแนกตามหน่วยงานรัฐ/เอกชน	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 3.2.3 ปริมาณการเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ต จำแนกตามเขตการปกครอง	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 3.3.3 จำนวนหน่วยงานที่นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน จำแนกเป็นหน่วยงานรัฐและเอกชน	บจก.ทีไอที/ บมจ.กสท โทรคมนาคม	

ตารางที่ 26 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1.1 จำนวนกิจกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	สภาหอการค้า/ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค 6/ สภาอุตสาหกรรม	
Data 4.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 4.3.1 จำนวนกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 4.3.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 5.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าในพื้นที่	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 5.2.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเที่ยว แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	สมาคมผู้ประกอบการขนส่ง	
Data 5.2.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเที่ยว แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 5.3.1 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 5.3.2 ร้อยละที่ลดลงของอัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	

ตารางที่ 26 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 5.4.1 ต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 5.4.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 5.5.1 จำนวนหน่วยงาน/สถานบริการได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงระบบงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 5.6.1 จำนวนเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ในประเทศ	หัวหน้าสนง.จังหวัดสุรินทร์ประสานด้านศุลกากรสุรินทร์	
Data 5.6.2 จำนวนเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ต่างประเทศ	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 5.7.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 6.1.1 จำนวนรายที่มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์การเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุน จำแนกตามสื่อประชาสัมพันธ์	หัวหน้าสนง.จังหวัดบุรีรัมย์ประสานงานการกีฬา	
Data 6.2.1 ปริมาณการค้าและการลงทุน	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 6.2.2 มูลค่าการค้าและการลงทุน	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	
Data 6.3.1 จำนวนกิจกรรมส่งเสริมเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงานต่างๆ	

ตารางที่ 26 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 6.3.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม เครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงาน ต่างๆ	
Data 6.4.1 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหาเกี่ยวกับ บริการขนส่งสินค้า	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงาน ต่างๆ	
Data 6.4.2 สัดส่วนข้อร้องเรียนปัญหาเกี่ยวกับ บริการขนส่งสินค้าที่ได้รับการแก้ไข เทียบกับข้อร้องเรียนที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมด	อยู่ระหว่างการประสานหน่วยงาน ต่างๆ	

ไม่มีกลุ่มรายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

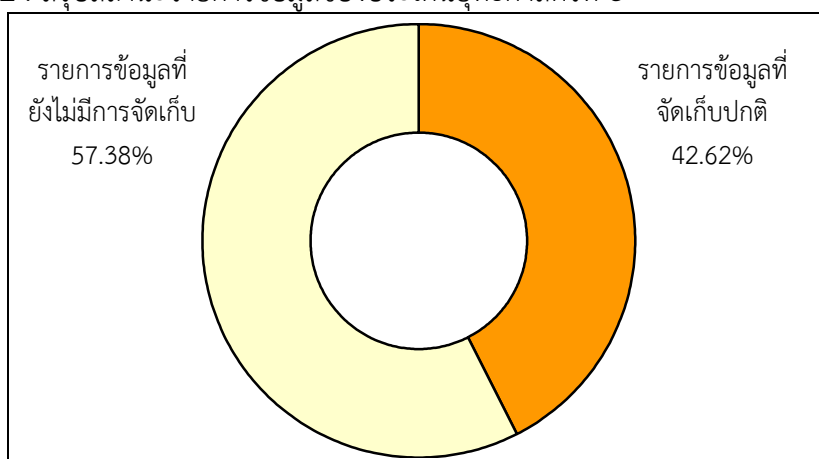
ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 2 ที่ได้ยกร่างห่วงโซ่มูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบ Logistic เชื่อมโยงในภูมิภาค และประเทศในอาเซียน โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การพัฒนาระบบ Logistic เพื่อส่งเสริมการค้าและการส่งออก” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 61 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 26 รายการ คิดเป็นร้อยละ 42.62
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 35 รายการ คิดเป็นร้อยละ

57.38

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานกลุ่มจังหวัด ขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ครบทั้งหมดของผังสถิติทางการฯ ควรมีการดำเนินกิจกรรมดังนี้

1) ขอความร่วมมือ ประสานงาน หน่วยงานต่างๆ ในการส่งข้อมูลเพิ่มเติม หรือ ส่งลิงค์ข้อมูลรายการที่แต่ละหน่วยงานจัดเก็บให้แก่สำนักงานสถิติจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเติมเต็มผังสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นให้ครบทั้งห่วงโซ่มูลค่า

2) ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ (การเติมเต็ม Data gap การลดความซ้ำซ้อน การประเมินคุณภาพข้อมูลจากคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด คณะทำงานสถิติระดับจังหวัด)

3) นำเสนอวิเคราะห์ข้อมูล รายงานสถานการณ์ แนวโน้ม ยุทธศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัด

4) พัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค (การรวบรวมข้อมูลมหภาคที่จำเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น)

รวมทั้ง จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ เป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนา แทนการตัดสินใจด้วยประสบการณ์ ทั้งนี้ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญระดับจังหวัด โดยดำเนินการเกี่ยวกับ

- การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล
- การจัดทำคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
- การจัดทำหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัด และผู้จัดเก็บข้อมูล
- การจัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับเจ้าของข้อมูล

การจัดอบรม/ประชุม ชี้แจง ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ ประสานการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบข้อมูล

ตารางที่ 27 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

งาน/โครงการ	2556			2557									2558		
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
1. ศึกษายุทธศาสตร์ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติการของจังหวัด ความต้องการใช้ข้อมูลของผู้บริหารระดับพื้นที่ ประเด็นปัญหาของพื้นที่															
2. ศึกษา/รวบรวมข้อมูลของหน่วยงานต่างๆในกลุ่มจังหวัด (Review Stock)															
3. คณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดเห็นชอบในหลักการแนวทางการพัฒนาข้อมูล ตามแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญของพื้นที่ (Critical Issue : CI)															
4. คณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดเห็นชอบในหลักการจัดทำข้อมูล และร่างผังสถิติทางการของ Product Champion/ Critical Issue ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด บนแนวทางการพัฒนาข้อมูลตามแนวคิด ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)															
5. คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานสถิติระดับกลุ่มจังหวัด 3 ด้าน ตามประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในการผลิตข้อมูลที่ขาดหาย Data Gap Analysis															

ตารางที่ 26 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

งาน/โครงการ	2556			2557									2558			
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
6. คณะทำงานสถิติระดับกลุ่มจังหวัดเห็นชอบในการจัดทำข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และร่างผังสถิติทางการของ Product Champion/Critical Issue ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด และกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในการผลิตข้อมูลที่ขาดหาย Data Gap Analysis																
7. คณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดเห็นชอบแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1																

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). **แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1. (2556). **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561**.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป

(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองนำอยู่	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)
2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์	8. การพัฒนาสุขภาวะ	13. การบริหารจัดการน้ำ
3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ	9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้	14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี
4. อุตสาหกรรมการผลิต	10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว	
5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน	11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	
6. การบริการและการ ท่องเที่ยว		

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยว จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบ มีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

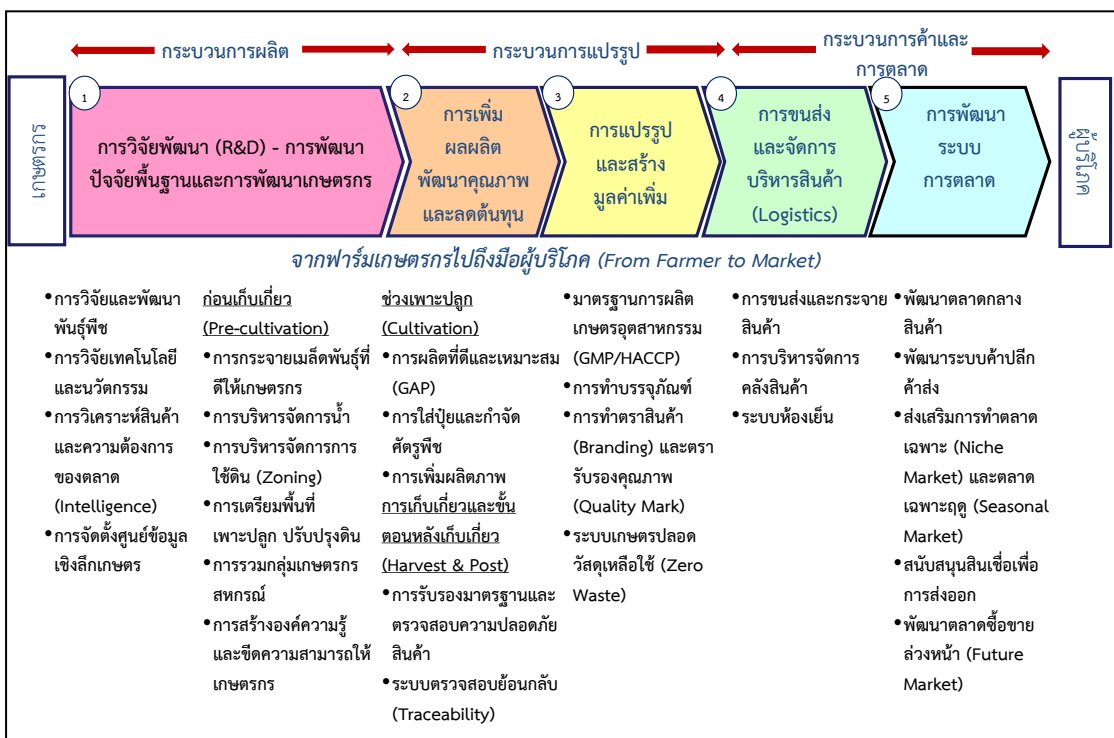
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทย ที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธ์ในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่าง ของห่วงโซ่มูลค่าเข้ามาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตร ในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคม ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะ ยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนา คุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้ อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนา สินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวน แผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางดำเนินการมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากร การเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

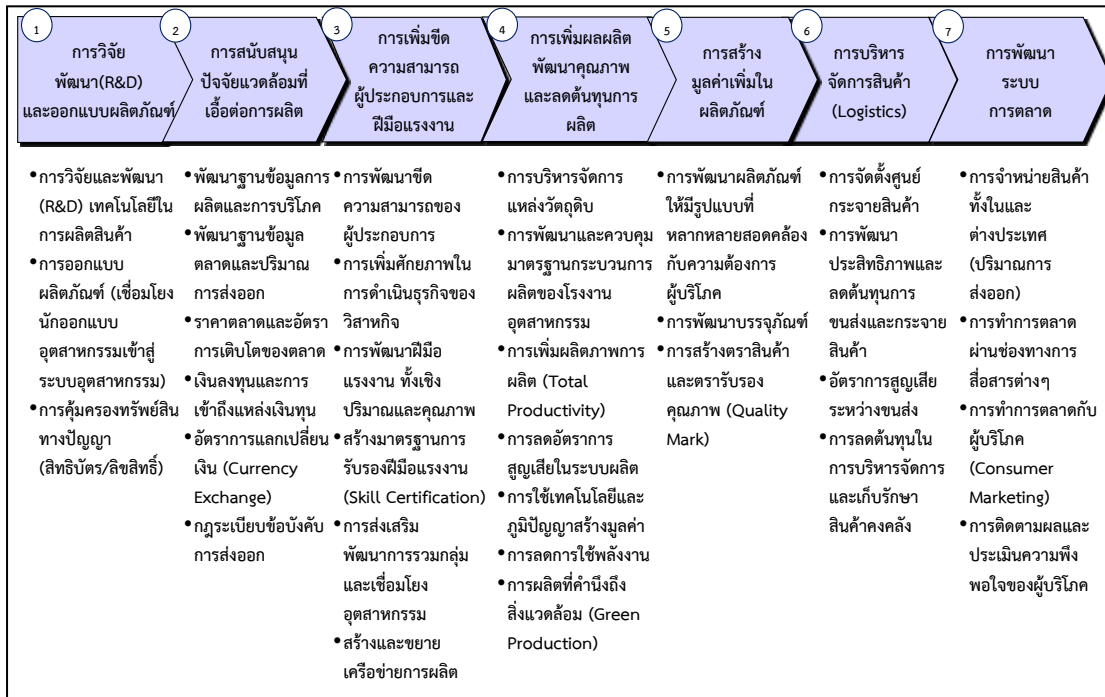

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

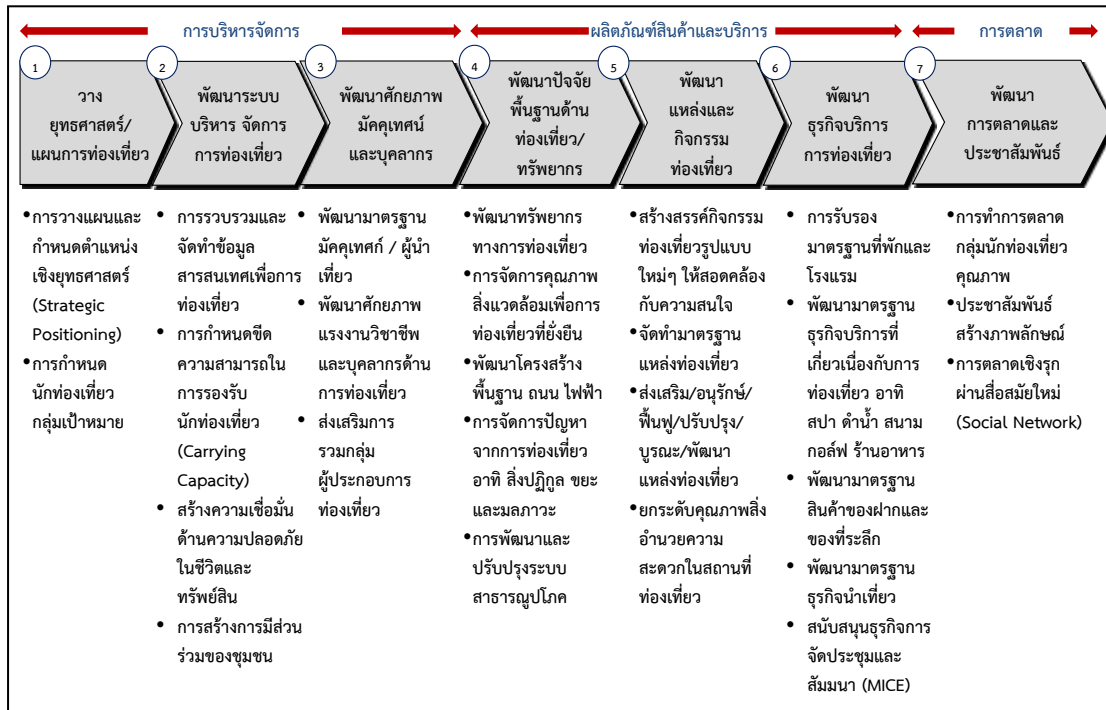
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และทำที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว ศติอุกกรร์จและสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่ใช้ถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่น ๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

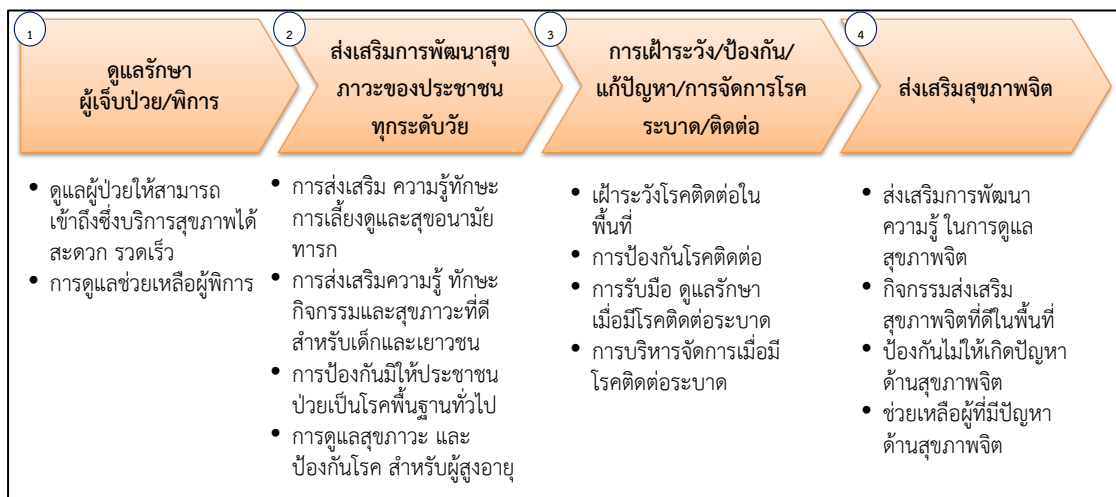
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอด ในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิด การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาส ทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็ก มีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญ ในปัญหาเด็กและเยาวชน

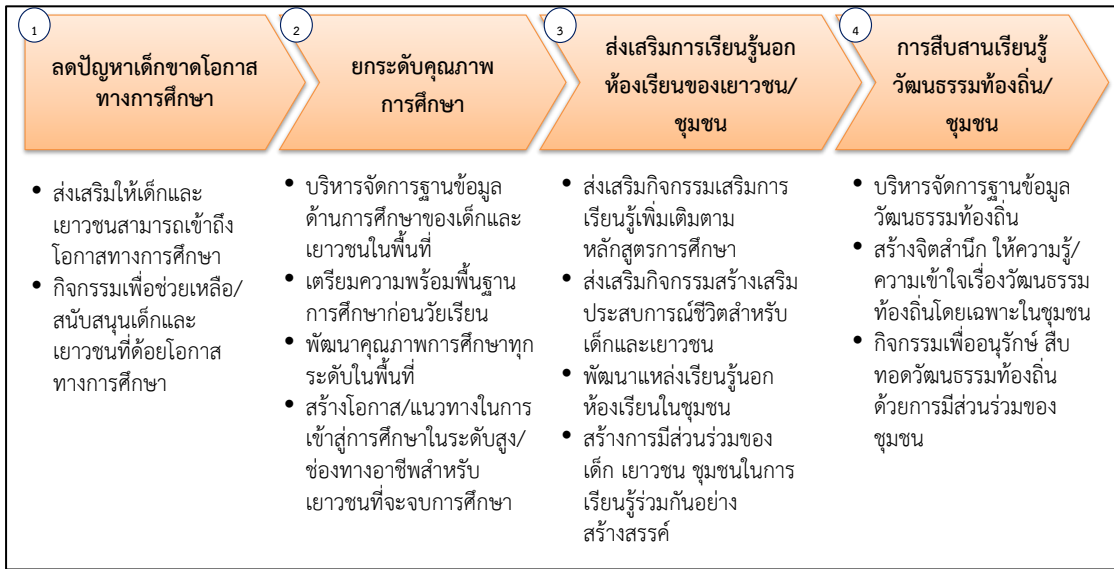
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูล ด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมี ข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนา คุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็น ปัญหาคุณภาพการศึกษาปลีกย่อยที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่ การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่ง ที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบ อาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับ ศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรม สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชน ซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชน ในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจาก วัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่น ในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษา ไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรม เพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ช่วยให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหาคารว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

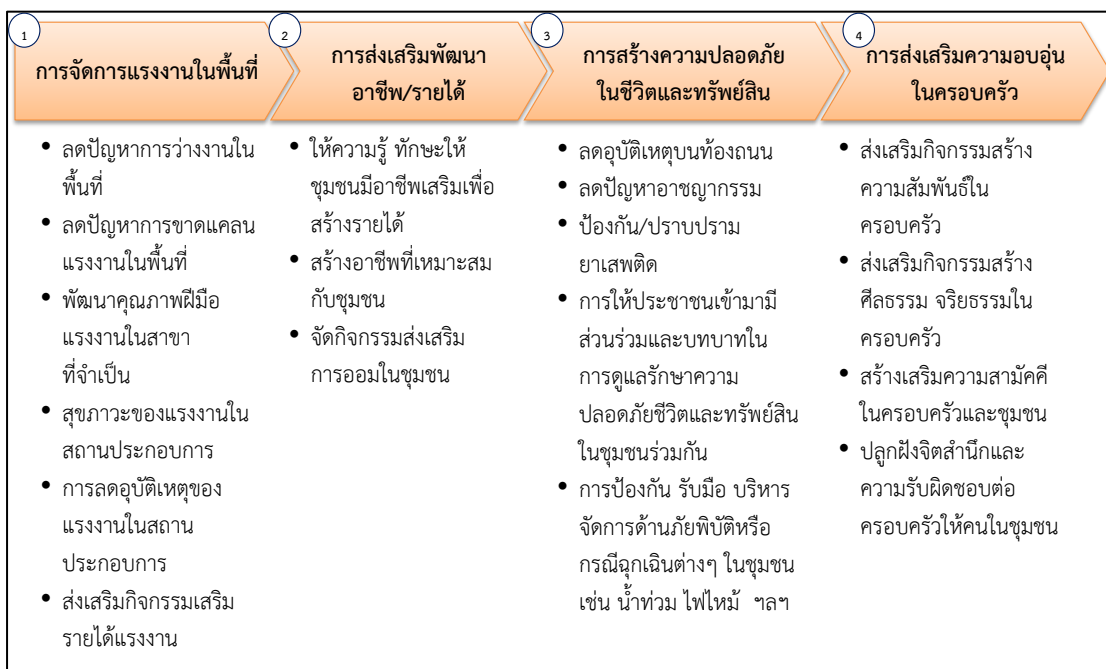
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนเพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่นและร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

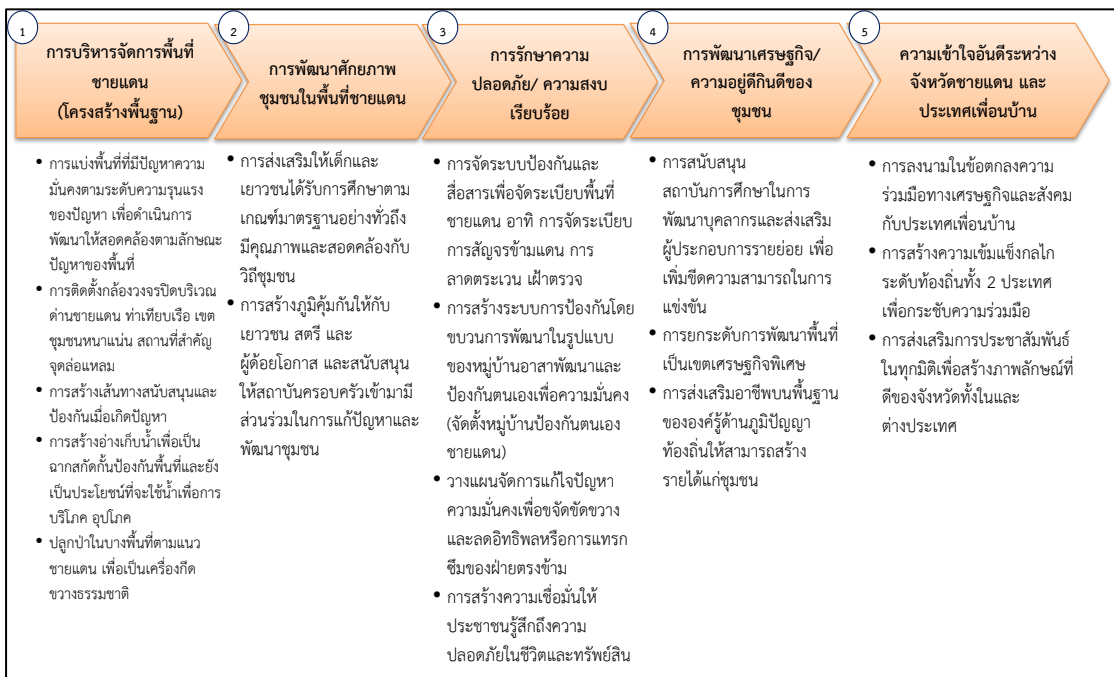
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนทางจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตั้งวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหาหมอกพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาลสุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

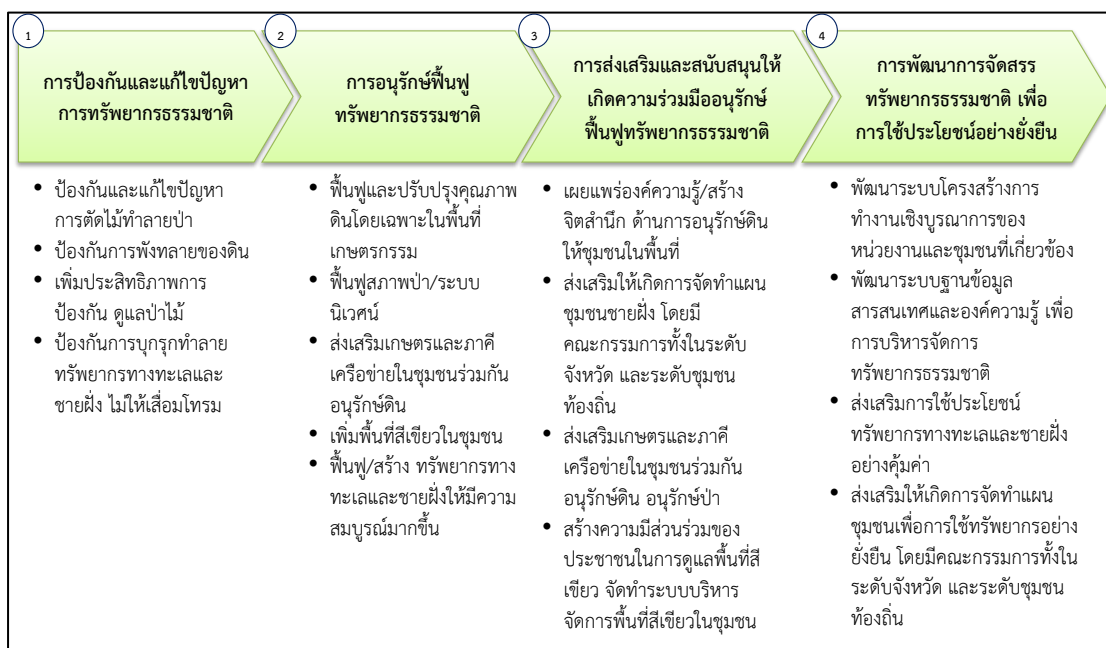
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

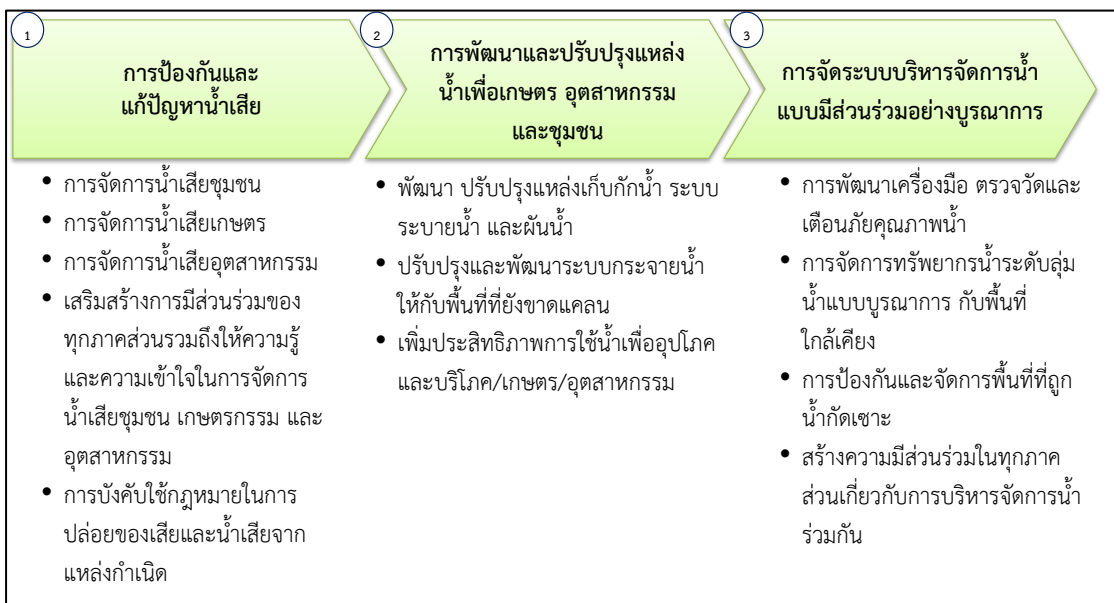
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจสอบและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

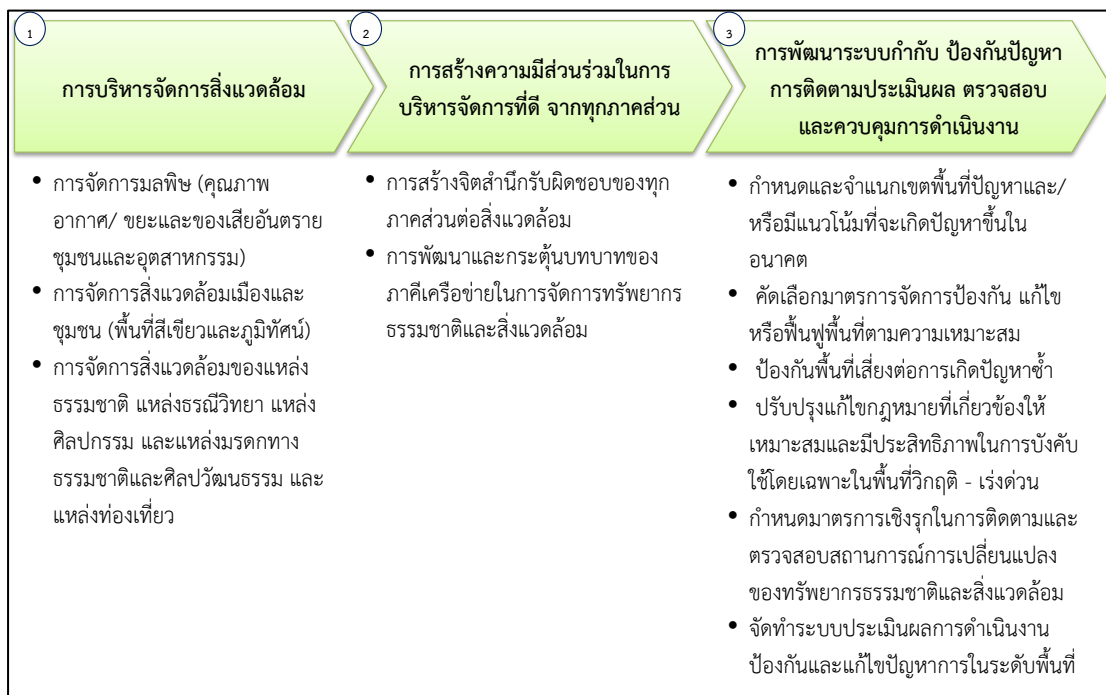
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ประเทศ ภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล
 - เขตการปกครอง อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - เผยแพร่ได้ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ไทย อังกฤษ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - สัมภาษณ์
 - สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ขนาดตัวอย่าง.....
 - อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ทะเบียน
 - รายงาน
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - .doc, docx .xls, .xlsx .csv .pdf .txt
 - อื่นๆ (ระบุ)
 - ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - Oracle DB2 MS SQL My SQL
 - อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ค

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

